

વિષય-પરિચય.

૧ નેમી નમન. (કાવ્ય.)	...	(હરિલાલ જગજીવન શાહ.)	...	૨૯૫
૨ સત્યજ્ઞાનનું રહસ્ય.	...	...	(અનુવાદ)	૨૯૬
૩ ગામડું અને શહેર.	...	(રાજપાળ મગનલાલ વ્હોરા.)	...	૨૯૮
૬ મારવાડની યાત્રા.	...	...	(મુનિં શ્રી ન્યાયવિજયજી)	૩૦૩
૭ પાંચ સકાર.	...	...	(વિઠ્ઠલદાસ મ. શાહ)	૩૦૯
૬ વર્તમાન સમાચાર.	...	...	...	૩૧૪
૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	૩૧૭

શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.

(મૂળ, ભાષ્ય, ટીકા સહિત.)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો બીજો ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક-લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ સાક્ષરવર્યો મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

પ્રથમ ભાગ કરતાં બાર ફોર્મનો વધારો થતાં ઘણોજ મોટો ગ્રંથ થયેલ છે અને તે સુંદર જુલુ ઉંચા ટકાઉ કાગળ ઉપર, સુંદર શાસ્ત્રી અક્ષરોમાં, શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં મોટો ખર્ચ કરી છપાવેલ છે. સુશોભિત મજબુત કપડાનું બાઈડીંગ કરાવ્યું છે. આવું પ્રાચીન સાહિત્ય સુંદર રીતે પદ્ધતિસરનું પ્રકાશન ફક્ત આ સભા જ કરે છે. જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો અને હિંદની કોલેજના પ્રોફેસરો, પાશ્ચિમાલ્ય અનેક વિદ્વાનો મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે. કિંમત રૂ. ૬-૦-૦ લેવામાં આવશે. (પોસ્ટેજ જુદું)

અધીં કિંમતે.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિના શુભ પ્રસંગે સં. ૧૯૯૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ થી બાર માસ માટે શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત નીચેના પુસ્તકો અધીં કિંમતે આપવામાં આવશે (સીલીકમાં હશે ત્યાં સુધી).

મૂળ કિંમત. અધીં કિંમત.

તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ.	૧૦-૦-૦	૫-૦-૦
જૈનધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર.	૦-૮-૦	૦-૪-૦
આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી.	૦-૬-૦	૦-૩-૦

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ૩૩-૩૪ મા વર્ષની ભેટ.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને આ વખતે નીચે મુજબના ત્રણ ગ્રંથો ભેટ આપવાના છે.

૧ નવ સ્મરણાદિસ્તોત્રસંદોહઃ—જેમાં નવ સ્મરણો ઉપરાંત બીજા ૧૦ પ્રાચીન સ્તોત્રો, રત્નાકર પરચીશી તથા જે યંત્રો આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. જે ઉંચા કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં શાસ્ત્રી ટાઇપથી તદ્દન શુદ્ધ રીતે શ્રી મહાવીરસ્વામી, શ્રી ગૌતમસ્વામી, પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરશ્ચરીજી અને શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્ચરજી આદિ ચાર સુંદર છબીઓ આપી સુંદર બાઈડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે.

૨ શ્રી બ્રહ્મચર્ય-ચારિત્રપદ, શ્રી પંચપરમેષ્ઠી તથા શ્રી પંચ-તીર્થની પૂજા (આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્ચરજીકૃત) નો સંગ્રહ સુંદર કાગળ, અક્ષરોથી છપાવી સુશોભિત બાઈડીંગ અને બંને ગુરૂ મહારાજોના સુંદર ફોટાથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે.

૩ શ્રી શત્રુંજયતીર્થ (વર્તમાન) ઉદ્ધારનું વર્ણન (ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ) યાને કર્મશાહ ચરિત્ર. સુંદર શૈલી અને આધાર સાથે તેમજ શ્રી શત્રુંજયતીર્થ અને પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજની દર્શનીય છબીઓ સાથે આપી સુંદર રીતે છપાવવામાં આવેલ છે. સાથે શ્રી વીરવિજયજી મહારાજકૃત શ્રી નવાણું પ્રકારની પૂજા પણ પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે.

આ ત્રણે બુકો ખાસ પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણ કરવા યોગ્ય અને દેવલક્ષિ માટે અતિ ઉપયોગી છે. આગલા બધા વર્ષો કરતાં આ વખતે આ ભેટની બુકો સર્વ કોઈ તેનો આત્મકલ્યાણ માટે ઉપયોગ કરી શકે અને નિરંતર તેનો ઉપયોગી થઈ પડે તેવી છે. અમો માનીએ છીએ કે અમારા માનવંતા ગ્રાહકો પણ સ્વીકારી ખુશી થશે જ.

પુસ્તક ૩૩-૩૪ના બે વર્ષના લવાજમના રૂ. ૨-૮-૦ અને વી. પી. ખર્ચના રૂ. ૦-૬-૦ મળી કુલ રૂ. ૨-૧૪-૦ નું અશાહ વહિ પ ના રોજથી ભેટના ઉપરના ત્રણ પુસ્તકો સાથે વીં પીં કરવામાં આવશે.

અમોને રૂ. ૨-૧૧-૦નું મનીઓર્ડર કરનાર ગ્રાહકોને વીં પીં નહીં કરતાં બુક પોસ્ટથી મોકલવામાં આવતાં ગ્રાહકોને વી.પી.ના ખર્ચનો ખચાવ થશે. વીં પીં નહિં સ્વીકાર બંધુઓએ અમોને તુરતજ લખી જણાવવું જેથી સલાને જ્ઞાનખાતાને તુકશાન તથા પોસ્ટખાતાને ખાલી મહેનત ન થાય.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ૩૩ મા વર્ષની

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

અંક ૧ થી ૧૨

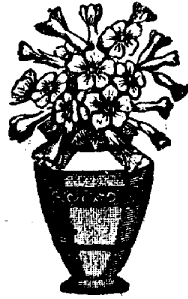
નં.	વિષય.	લેખક.	પૃષ્ઠ.
૧	શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત વીતરાગ સ્તવ-સ્તુતિ (કાવ્ય.)	ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખલાલ.	૧, ૩૧, ૫૬, ૭૯, ૧૦૩, ૧૨૭, ૧૫૩, ૧૮૭, ૨૧૨.
૨	નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.	માસિક કમીટી.	૩.
૩	શ્રવણ અને સંસ્મરણ.	રા. સુશીલ.	૯, ૨૭૫.
૪	જૈન સાહિત્યનો પ્રભાવ.	...	૧૦.
૫	આધ્યાત્મિક જીવન-આધ્યા- ત્મિકતા શું છે ?	અનુઅભ્યાસી.	૧૨, ૫૦.
૬	સિદ્ધ હેમચંદ્ર વ્યાકરણનો રચના સંવત.	મુનિ શ્રી હિમાંશુવિજયજી મહારાજ.	૧૬, ૩૪.
૭	મહાન્ તરકરો (ચાર કથા).	રા. રાજપાળ મગનલાલ વોરા	૨૧, ૪૬, ૭૧. ૯૩.
૮	ધ્યાન.	રા. ચોકસી.	૨૮.
૯	વર્તમાન સમાચાર.	૩૦, ૭૮, ૧૦૨, ૧૨૬, ૧૫૨, ૧૮૪, ૨૦૯, ૨૬૩, ૩૧૪.	
૧૦	સ્વીકાર અને સમાલોચના.	૩૦, ૫૪, ૭૬, ૧૦૦, ૧૨૫, ૧૫૧, ૧૮૪, ૨૬૩, ૩૧૭.	
૧૧	આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.	સં. ૧૯૯૦	...
૧૨	પ્રતિજિંયા.	રા. સુશીલ.	૪૨, ૬૬, ૮૯, ૧૦૯, ૧૭૭, ૧૯૪.
૧૩	વીરવંદન (કાવ્ય)	શાહ હરિલાલ જગજીવનદાસ.	૫૫.
૧૪	સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.	૫૯, ૮૩, ૧૦૫, ૧૩૦, ૧૯૧, ૨૧૯, ૨૫૦, ૨૭૨, ૨૯૬.	
૧૫	દાન.	રા. ચોકસી.	૬૩.
૧૬	સેવાધર્મ.	અનુઅભ્યાસી.	૭૩.
૧૭	શ્રી અરિહંત દેવનું સ્મરણ (કાવ્ય).	મુનિરાજ શ્રી આલયંદ્રજી.	૮૨.
૧૮	એક સન્તના અમૃત વચન.	અભ્યાસી.	૮૫.
૧૯	રત્ન કણિકાઓ.	વેલજી લાલજી વોરા.	૮૮.
૨૦	શ્રી આત્મારામજી શતાબ્દિ	રા. ચોકસી.	૯૯.
૨૧	સુધારો.	૧૦૧, ૧૫૨, ૩૧૬.	
૨૨	જીવનચરિત્ર માટે અભિપ્રાય	૧૦૧.	

૨

- ૨૩ માનવ જીવનની વિશાળતા. અભ્યાસી. ૧૧૨.
- ૨૪ સંઘાડામાં...ઐક્ય. રા. ચોકસી. ૧૧૫.
- ૨૫ શ્રી આત્મારામજી શતાબ્દિ
અને મુંબઈની જૈન સમાજ. રાજપાળ મગનલાલ વોરા. ૧૧૮.
- ૨૬ વૈશાલી-લિચ્છવીઓની રાજધાની. રા. સુશીલ. ૧૨૧, ૧૩૩.
- ૨૭ વિવિધ-વિચારશ્રેણી. રાજપાળ મગનલાલ વોરા. ૧૪૦.
- ૨૮ આત્મકલ્યાણના સાધન. વિકુલદાસ. મૂ. શાહ. ખી. ઝે. ૧૪૨.
- ૨૯ શ્રી આત્મારામજી શતાબ્દિ લેખમાળા. રા. ચોકસી. ૧૪૬.
- ૩૦ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ. મુનિશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ. ૧૪૭.
- ૩૧ ભાવનગરમાં જૈનોને અંગે શું શું છે? તે માટે કંઈક ખુલાસો (ચર્ચાપત્ર). ૧૫૦.
- ૩૨ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ: રા. ચોકસી ૧૫૬.
- એક પ્રેરક બળ.
- ૩૩ પરમાત્મ સ્મરણ કેમ કરવું? રાજપાળ મગનલાલ વોરા. ૧૫૯.
- ૩૪ જ્ઞાનાવરણીય કર્મનો આશ્રવ વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ ગાંધી. ૧૬૨.
- સાથી થાય?
- ૩૫ શ્રી ચિદાનંદજીકૃત હિતશિક્ષા અંતર્ગત (કાવ્ય). શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ. ૧૬૪
- ૩૬ પ્રાચીન પુસ્તકો અને પુસ્તકાલયો. મુનિ શ્રી હિમાંશુવિજયજી. ૧૬૫.
- ન્યાય કાવ્યતીર્થ.
- ૩૭ આચાર્ય દેવનું સ્તુતિકાવ્ય. દેવેન્દ્રકુમાર. ૧૭૨.
- ૩૮ સુખની શોધમાં. વિકુલદાસ. મૂ. શાહ. ખી. ઝે. ૧૭૩
- ૩૯ યુગપ્રભાવક મહર્ષિની જન્મ મુનિ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ. ૧૮૦.
- શતાબ્દિ ને જૈન સમાજનું કર્તવ્ય.
- ૪૦ શ્રી અરિહંત દેવની આરતિ (કાવ્ય). મુનિરાજ શ્રી બાલચંદ્રજી. ૧૮૫.
- ૪૧ શ્રી અરિહંત દેવનો મંગળ દીવો (કાવ્ય). ,, ૧૮૬.
- ૪૨ શ્રી ઉત્તરાધ્યાય સૂત્રનો સદ્બોધ. સ. શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ. ૧૯૯.
- ૪૩ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ. ૨૦૧.
- જન્મ શતાબ્દિ વિરોધીઓને પડકાર
- ૪૪ પાંચ સકાર. વિકુલદાસ મૂ. શાહ. ૨૦૪, ૨૫૫, ૨૮૭, ૩૦૯.
- ૪૫ અમર શ્રી આત્મારામજી. જ્યેષ્ઠ કાળીદાસ મહેતા. ૨૧૧.
- ૪૬ શ્રીમાન સોમસુંદરસૂરિરાજકૃત. શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ. ૨૧૫.
- સવિજ્ઞ સાધુ થોડા કુલક મધ્યેના નિયમો.
- ૪૭ શ્રી વીર-વિહાર મીમાંસા. આ શ્રી વિજયેન્દ્રસૂરિજી મહારાજ. ૨૨૧, ૨૬૧.
- ૪૮ પરમપૂજ્ય શ્રી વિજયનાનંદ સૂરીશ્વરજી મહારાજની જન્મ શતાબ્દિ. ૨૨૭.
- ૪૯ પ્રાર્થના (કાવ્ય). આયુલાલ શાહ. ૨૪૭.

૩

૫૦ પંચ મહાવ્રત તથા તેમની ભાવના.	શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.	૨૪૯.
૫૧ જૈન ચિત્રકળા પ્રદર્શન.	રા. ચોકસી.	૨૫૨.
૫૨ ગામકું અને શહેર.	રાજપાળ મગનલાલ બ્રહ્મરા.	૨૫૯, ૨૬૮.
૫૩ જૈન તત્ત્વસાર.	સ. ક. વિ. મહારાજ.	૨૬૮.
૫૪ આ માસમાં થયેલા નવા આચાર્ય મહારાજો.		૨૭૦.
૫૫ શાન્તિ-સ્તવન (કાવ્ય).	આયુક્તાલ પાનાચંદ શાહ.	૨૭૧.
૫૬ સુભાષિત ૫૬ સંગ્રહ.	શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.	૨૭૮.
૫૭ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની	રાજપાળ મગનલાલ બ્રહ્મરા.	૨૭૯.
કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ.		
૫૮ મારવાડ યાત્રા.	મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી.	૨૮૨, ૩૦૩.
૫૯ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરનો રિપોર્ટ સં. ૧૯૯૧. (૧૧મા અંકમાં પાછળ).		
૬૦ શ્રી નેમિનમન. (કાવ્ય).		૨૯૫.
૬૧ શ્રી જૈન યુવક સંઘ બીજી પરિષદ (અમદાવાદ)		૩૧૪.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

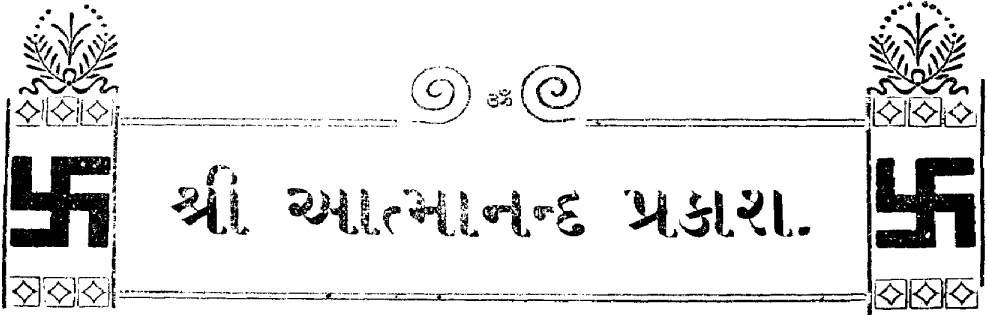

ઉપરોક્ત માસિક સભા તરફથી ચોત્રીશ વર્ષથી પ્રકટ થાય છે. તેમાં ધાર્મિક, અતિહાસિક, સામાજિક અને નૈતિક ઉપરાંત સ્ત્રી કેળવણી અને વિદ્યાર્થી વિભાગ વાંચનના લેખો પણ આવે છે, કે જેથી સ્ત્રી જાતિનું ગૌરવ તેમનું માતા તરીકેનું સ્થાન અને બાળકોને ઉત્તમ સંસ્કાર કેમ આપી શકાય ? તે તથા સમાજની ભાવિ ઉન્નતિમાં સ્ત્રીઓ અને વિદ્યાર્થીઓ કેમ આદર્શ બને તે માટે ઉત્તમ લેખો આપવામાં આવે છે. જેથી વાંચન માટે સમાજની રૂચી વધતા તે માટે અનેક પ્રશંસાના પત્રો આવેલ છે. મંગાવી ખાત્રી કરે !

વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૧-૪-૦ વાર્ષિક ભેટનું સુંદર દળદાર પુસ્તક તથા પંચાંગ ભેટ આપવામાં આવે છે.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

નમો વિશુદ્ધધર્માય, સ્વરૂપપરિપૂર્તયે ।
 નમો વિકારવિસ્તાર-ગોચરાતીતમૂર્તયૈ ॥ ૧ ॥

“ સંપૂર્ણે જ્ઞાન-દર્શન-આશિવાદિ વિશુદ્ધ ધર્મેવાળા,
 સ્વસ્વરૂપની પૂર્ણતાને પામેલા અને વિકારોના સમૂહનો પાર
 પામેલા-એવા જે કોઈ મહાત્મા હોય તેને નમસ્કાર હો. ”

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૩ } કીર સં. ૨૪૬૨. અપાઢ, આત્મ સં. ૪૧. { અંક ૧૨ મો.

નેમી નમન

(રાગ-પ્રભુ જેવો હતો તેવો ફરી.)

પ્રભુ શ્રી નેમીજિનવરકો, હમારા કોટી વંદન હો.

સમુદ્રવિજય કે સુત હો, શીવાદેવીજીકે નંદન;

શ્રી રાજમતીજી કે ભરથાર, તુમકો કોટી વંદન હો. પ્રભુ ૧

પરજીવા કાજ તુમ ગયા, રાજીવ દેવીજીકે તોરજી;

તહાં સુણી પશુ પોકાર, વાપસ આપ તો વળીયા. પ્રભુ ૨

ધારજી કરી દીક્ષા સંજમની, ગયા રૈવતજિરિ ઉપર;

સહેસાયન મેં નામ લેવા, શ્રી જિનવર ગાળ્યા કેવળજ્ઞાન પ્રભુ ૩

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

(જૈન દ્રષ્ટિએ)

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૭૪ થી ૨૮૩.

જડવાદીથી આત્મસાક્ષાત્કાર શક્ય નથી. આત્મસાક્ષાત્કાર આત્માના જ્ઞાનયુક્ત ખરા અધ્યાત્મવાદીઓથી જ શક્ય છે. સત્યના ઉજ્જવળ અને ઉન્નત પ્રકાશથી આત્મજ્ઞાનીઓની નિરંતર ઉન્નતિ થયા કરે છે. જડવાદીઓ આશંકા અને અનિશ્ચિતતાનાં અશુદ્ધ વાતાવરણમાં નિશ્ચિત પરિભ્રમણ કરે છે. આથી તેમની આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ સંભાવ્ય નથી. ‘જીવન એ પરમાત્મા છે,’ ‘આત્મા એ પરમાત્મા છે.’ એ સૂત્રો ખરા અધ્યાત્મવાદીઓ સદૈવ દ્રષ્ટિ સમીપ રાખે છે. આ મહાન્ સૂત્રોનું યથાયોગ્ય આચરણ એ અધ્યાત્મવાદીઓનું પરમ ધ્યેય બને છે. સત્ય દેવત્વ-પરમ દેવત્વ એ ખરા આત્મજ્ઞાનીઓનો પરમ આદર્શ હોય છે. એ આદર્શની સિદ્ધિ એ જ તેમની જીવન-લાલસા અને એ જ તેમનો મોક્ષમંત્ર હોય છે. અધિક શું?

સૃષ્ટિવિષયક વિવિધ સિદ્ધાન્તોનું આપણે હવે વિહંગાવલોકન કરીએ. નીચેના તુલનાત્મક કોષ્ટકથી દરેક સિદ્ધાન્તના ગુણદોષ, વસ્તુસ્થિતિ આદિનું નિદર્શન સરલતાથી થઈ શકે છે:—

અ—એકેશ્વરવાદી(બ્રહ્મવાદી)ઓનો સિદ્ધાન્ત.

આદિ કારણ	સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિનું સ્વરૂપ.
કંઈર	ભૌતિક વિશ્વની પ્રભુ-આજ્ઞાથી ઉત્પત્તિ અથવા તેા શૂન્યમાંથી સૃષ્ટિનું સર્જન.

ભોગવી દશસો (હજાર) વર્ષનું જીવન, તુમે પરણ્યા શ્રી શિવરમણી;
થયા આ જ ચોવીશીમાં, ગાવીશમા આપ તીર્થંકર. પ્રભુ ૦ ૪
જુનાગઢી લાલ હરિ ગાવે, શ્રી સંઘના દુઃખ સખ કાપો;
સેવતાં તુમકુ શ્રી જિનવરજી, અમોને શિવસુખ આપો. પ્રભુ ૦ ૫

શાહ હરીલાલ જગજીવનદાસ—જુનાગઢ.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

૨૯૭

બ—હિન્દુ ધર્મનું મંતવ્ય.

આદિ કારણ	સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિનું સ્વરૂપ.
કશ્ચિત્	કરોળીયાની બળ માફક સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ અને અંતીમ વિલય.

ક—નાસ્તિકો(જડવાદીઓ)નો સિદ્ધાન્ત.

કારણો	સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિનું સ્વરૂપ
(૧) અચેતન દ્રવ્ય. (૨) નૈસર્ગિક બળો.	શૂન્યમાંથી સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિની માફક અચેતન દ્રવ્ય-માંથી ચેતનાનો કાલાંતરે વિકાસ અને પ્રાદુર્ભાવ.

ઢ—વૈદિક મંતવ્ય.

કારણ	સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિનું સ્વરૂપ.
સચ્ચિદાનંદ (ચેતના)	માયા-શક્તિથી સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ અને પરિણામે સ્વપ્નવત્ અસ્તિત્વ.

શૂન્યમાંથી કંઈ પણ વસ્તુ ઉત્પન્ન થઈ શકે એ સિદ્ધાન્ત હજારો ઘટનાઓના દિનપ્રતિદિન થતા અનુભવ ઉપરથી પણ અસત્ય લાગે છે. પ્રથમ સિદ્ધાન્ત આ રીતે સાવ જોટો ઠરે છે.

ખીજા સિદ્ધાન્તથી દ્રષ્ટા અને દૃશ્ય વસ્તુઓનો અતંત દ્વૈતવાદ પરિણમે છે. એ સિદ્ધાન્તથી આશંકાઓની પરંપરા બને છે અને એ રીતે એ દોષપૂર્ણ છે.

જડવાદીઓનાં મંતવ્યમાં વસ્તુઓના વિષયાશ્રિત પદ્ધતિનું જ નિરૂપણ થયેલું હોવાથી એ સિદ્ધાન્ત પણ નિરૂપયોગી છે. અદ્વૈતમતવાદની નિરર્થકતાના સંબંધમાં વિસ્તૃત સમીક્ષા થઈ ગયાથી અત્રે તે સંબંધી કંઈ પણ વિશેષ વિવેચન કરવું એ સર્વથા અયુક્ત છે.

કેટલાક પાશ્ચાત્ય તત્ત્વજ્ઞાનીઓ વિશ્વને ચેતન-અચેતનરૂપ ગણી પોતે અદ્વૈતમતવાદી હોવાનો દાવો કરે છે. આ કહેવાતા અદ્વૈતમતવાદીઓનું મંતવ્ય દોષપૂર્ણ છે. એ મંતવ્યમાં તેમને કોઈપણ પ્રકારની સંસિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય એવો સંભવ નથી દીસતો. સંસિદ્ધિને ગદગ્ધે નિષ્ફળતા પ્રાપ્ત થાય એવું આ મંતવ્ય હોય એમ નિર્દિષ્ટ થાય છે.

ગામડું અને શહેર

(ગતાંક ૧૦ માંના પૃષ્ઠ ૨૬૧થી શરૂ)

પાણી.

જીવનમાં બીજે નંબરે જરૂરીયાતની વસ્તુ પાણી છે. અનાજ વિના તો દિવસો જ નહીં પણ મહિનાઓ પણ નીકળી શકે છે, એ આપણી તપસ્યાઓથી સુવિદિત જ છે; પરંતુ પાણી વિના થોડા દિવસો નીકળવા પણ મુશ્કેલ થઈ

બકલીના મત મુજબ વિશ્વવ્યાપી ચિત્તનાં અસ્તિત્વનો સ્વીકાર એ એક પ્રકારના સંભ્રમરૂપ છે. વિશ્વવ્યાપી ચિત્ત એ ચેતનાની એક દશા જ હોય. આથી તેનું સ્વાયત્ત અને સત્ય અસ્તિત્વ સંભવી ન શકે.

આ આખાથે પ્રકરણનો સાર એ છે કે:-ચેતના એ સત્ય વસ્તુ છે. તેની નિષ્પત્તિ ભૌતિક દ્રવ્યમાંથી નથી થતી. ભૌતિક દ્રવ્યનો ચેતના ઉપર નિર્બંધ નથી ચાલતો અર્થાત્ ચેતના એ રીતે સ્વાધીન છે. ચેતના અનાદિ અને શાશ્વત્ છે. વિશ્વ પણ શાશ્વત્ છે. વિશ્વનાં ભૌતિક સ્વરૂપોમાં વિકાસ અને પરિવર્તન થયાં કરે છે. ભૌતિક દ્રવ્ય અનાદ્યનન્ત છે. તેની ઉત્પત્તિ થતી નથી. વિકાસવાદયુક્ત જડવાદનો સિદ્ધાન્ત દોષપૂર્ણ, એકપક્ષી અને મહત્ત્વ રહિત છે. આત્માના અસ્તિત્વની ઉપેક્ષા, વસ્તુઓનું વિષયાશ્રિત દૃષ્ટિએ નિરીક્ષણ અને ચેતનાનું અપમાન એ ત્રણ દૃષ્ટિએ વિચારતાં જડવાદની દોષપૂર્ણતા આદિ પ્રતીત થઈ શકે છે. જડવાદ અચેતન દ્રવ્યમાંથી ચેતનાની ઉત્પત્તિ માનીને ચેતનાનું ઘેર અપમાન કરે છે. એકેશ્વરવાદીઓને પરમાત્માના સંબંધમાં યથાર્થ જ્યાલ નથી, તેઓ સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ માને છે અને શૂન્યમાંથી વસ્તુ-સર્જનની શક્યતાનો સ્વીકાર પણ કરે છે. એકેશ્વરવાદીઓનું એક પણ દૃષ્ટિગિન્દુ સાચું ઠરી શકતું નથી. આ રીતે શૂન્યવાદીઓનું મંતવ્ય ઉપહાસ-યુક્ત બની જાય છે. ધર્મનું યથાર્થ જ્ઞાન થતાં, ધર્મ અને વિજ્ઞાન વચ્ચે કોઈ પણ પ્રકારનું સંઘર્ષણ શક્ય નથી. ધર્મનું જ્ઞાન વિજ્ઞાનના સુયોગથી વિશ્વને પરમ સુખદાયી અને કલ્યાણકારી થઈ પડે છે. ધર્મ અને વિજ્ઞાનનાં સુમીલનથી હજારો જીવોની ઉન્નતિ થાય છે. વિશ્વ પરમ પ્રગતિને પથે સંચરે છે.

ચાલુ

ગામડાં અને શહેર.

૨૮૯

પડે છે. જીવનમાં એટલી ગંધી જરૂરની વસ્તુ સ્વચ્છ મળે તેવો પ્રયાસ કરવો જ જોઈએ.

ગામડામાં જ્યાં નદીનો સુયોગ હોય ત્યાંના લોકોને નદીનું ખળખળ વહેતું ચોકણું પાણી મળી શકે છે. ઊનાળાના દિવસોમાં નદીના જળ સૂકાઈ જાય તો પણ નાના વીરડાઓ ગાળવાથી પાણી સુલભતાથી પ્રાપ્ત થાય છે. અને તે પાણી પણ ખૂબ હળવું અને જમીનના પડમાંથી ગળાઈને આવતું હોવાથી અતિ શુદ્ધ હોય છે. જ્યાં નદી નથી હોતી ત્યાં સરોવર અને કુવાઓનું શુદ્ધ જળ લોકોને મળી રહે છે; જ્યારે શહેરમાં તો કેવળ નળદ્રારા આવતું પાણી જ મળે અને તે પણ પરિમિત.

પ્રકાશ.

ગામડાનાં રહેવાના ઘરો છૂટાછૂટા હોય છે, તેમજ ઘરની મોઢા આગળ ખુલ્લું ચોગાન-ચોક અને ફળીયું હોય છે. તેથી સૂર્યપ્રકાશ સારા પ્રમાણમાં લોકોને મળી શકે છે; જ્યારે શહેરોમાં મોટા મોટા બંગલાઓના કારણથી સૂર્યપ્રકાશ જોઈએ તેટલા પ્રમાણમાં મળી શકતો નથી. જ્યાં પ્રકાશનો અભાવ છે ત્યાં અનેક જાતના મલીન અને રોગોત્પાદક જંતુઓની ઉત્પત્તિ થાય છે અને તેથી લોકોની તંદુરસ્તીને હાનિ પહોંચે છે. મતલબ કે શહેરોને સુકાળલે ગામડાઓમાં પ્રકાશ વિશેષ મળતો હોઈ, આમજનોની તંદુરસ્તી સારી રહેવામાં તે પણ એક સળંગ કારણ છે.

શાન્તિ.

શહેરના ઘોંઘાટમય વાતાવરણમાંથી કોઈ માણસ અચાનક જો ગામડામાં જઈ ચડે તો ત્યાં તેને નિરવ શાન્તિનો અનુભવ થશે. શહેરોમાં જેટલો યંત્ર-યુગ વ્યાપેલ છે તેટલો યંત્રયુગ હજી ગામડામાં નથી પ્રવેશ્યો એ સૌભાગ્યની વાત છે. એ યંત્રો પણ બહુ પોતાનો વિજય-ધ્વનિ સૂચવતા ન હોય તેમ મોટી ચીસો પાડતા હોય છે. તેમજ મોટરો, ઘોડાગાડીઓ અને મનુષ્યોના સતત આવ-જાના પગરવથી શહેરના રસ્તાઓ અને નાની ગડદીઓ સુદ્ધાં ખૂબ અશાન્તિથી વ્યાપ્ત હોય છે; જ્યારે ગામડામાં તેવી અશાન્તિ પ્રાયઃ અશક્ય જ હોય છે. મનુષ્યના શરીરને નહીં તો મગજને તો આ સર્વ અશાન્તિ ખૂબ જ નુકશાન કરે છે. અને જે સુંદર કામ મગજ કરી શકતું હોય તેમાં આવી અશાન્તિ અવરોધ કરે છે, તેથીજ તો યોગીપુરૂષો ગામો કે શહેરોમાં રહેવાને બદલે જંગલોમાં, પહાડોમાં અને તેથી પણ આગળ વધીને

૩૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નિર્જન ગુફાઓમાં રહેતા હતા કે જ્યાં મનુષ્યોના કે પશુ-પંખીઓના પણ દર્શન દુર્લભ હોય છે. પછી અશાન્તિની તો વાત જ ક્યાંથી હોય ?

અન્ય દર્શનના સાધુ-બાવા-યોગીઓ વિગેરે જંગલમાં રહેતા એમ નહીં પરંતુ જૈન શ્રમણવર્ગ-નિર્ઘ્રંથ મુનિજનો પણ એક કાળે શહેરથી ખંડાર જ રહેતા હતા, એમ એમના વર્ણનોમાંથી જોઈ શકાય છે. અર્થાત્-જ્યાં તે પ્રકારનું વર્ણન આવે છે ત્યાં તે મહામુનિ શહેર ખંડારના અમુક ઉદ્યાનમાં ઉતર્યા હતા, આમ જોવામાં આવે છે. આથી જાણી શકાય છે કે માનસિક પ્રવૃત્તિવતતા માટે શાન્તિદેવીની ખૂબ જ જરૂર હોય છે. તેવી શાન્તિ શહેરોમાં પ્રાયઃ ગોતી પણ જડે તેમ નથી. જ્યારે શહેરના મુકાબલે ગામડાઓમાં અવશ્ય શાન્તિદેવીનું સવિશેષ સામ્રાજ્ય પ્રવર્તતું હોય છે.

શૌચશુદ્ધિ.

ગામડામાં વસનાર કે જે ખુદ્દી અને સ્વચ્છ જગ્યામાં શૌચ જવા માટે ટેવાયેલ હોય છે તેને શહેરના દુર્ગંધથી વ્યાપ્ત એવા સંડાસોમાં જ્યારે શાચ અર્થે જવું પડે છે ત્યારે જ શહેરી વાતાવરણનો ખરો ખ્યાલ તેને આવી શકે છે. શહેરોમાં ઘરની જોડે જ સંડાસો હોય છે. છેલ્લી ઢળના અને આરીસા જેવી સ્વચ્છ ટાઇલ્સ લગાવેલા તેમજ સાંકળ ખેંચતા પાણીથી સ્વચ્છ થનાર સંડાસો તો કવચિત્ જ હોય છે. બાકી તો મોટે ભાગે દુર્ગંધ મારતા જાજર વિશેષ પ્રમાણમાં હોય છે. આથી આબુબાબુમાં હવાદારા ગંદકીના રજકણો સર્વત્ર ફેલાય છે અને મેલેરીયા આદિ રોગોનાં રૂપમાં તે પરિણમે છે. વળી જાજર બરાબર સ્વચ્છ ન હોવાના કારણથી ઘણાઓને સંપૂર્ણ શૌચશુદ્ધિ પણ નથી થતી, જ્યારે ગામડાઓમાં ખંડારના ભાગમાં-ખુદ્દી જગ્યામાં શૌચ માટે જવાનું બનતું હોવાથી બધી રીતે અનુકૂળતા જળવાય છે અને સવારમાં ચાલવાનો લાલ મળે છે. ખુદ્દી હવાનો પણ અનાયાસે લાલ સંપ્રાપ્ત થાય છે. આ પ્રમાણે હોવાથી આમ્યજનોનું આરોગ્ય સારી રીતે જળવાઈ રહે તેમાં શું આશ્ચર્ય ?

આહારશુદ્ધિ.

શહેરોમાં હોટેલોનું પ્રમાણ ચોટવું બધું વધી ગયું છે કે ભાગ્યેજ કોઈ નાની ગદ્દલી પણ તેનાથી બાદ રહી હશે. આથી લોકોને ઘરના ખાણાની પરવા રહેતી નથી. બે-ચાર ભાઈબંધ-દોસ્તદારો જો ભેળા થઈ ગયા તો અન્યોન્યના સ્વાગતાર્થે હોટેલમાં જવાનું વિચારે છે. ત્યાં આહ, કોફી આદિ ગરમ પીણા

ગામડું અને શહેર.

૩૦૧

અને સોડા, લેમન, સરખત આદિ ઠંડા પ્રવાહી પીણાઓ તેમજ સ્વાદને વશ થઈને અન્ય ખાણું પણ લેવાય છે. ત્યાં કમાવાની દૃષ્ટિ પ્રધાન હોવાથી પ્રાયઃ દરેક વસ્તુઓ હલકા પ્રકારની હોય તે સ્વાભાવિક છે. વળી ગૃહિણી જેટલી સંભાળથી અને પ્રેમથી ખાદ્ય વસ્તુઓ બનાવે તેટલી સંભાળની આશા હોટેલ-વાળા પાસેથી કેવી રીતે રખાય ? આથી જ તો છાપાઓમાં ઘણીએ વાર વાંચવામાં આવે છે કે અમુક સ્થાને બજાર તૈયાર દૂધપાક જેવી વસ્તુઓ ખાધી અને તેમાં સર્પાદિક કે ગીરોડી જેવાનું ઝેર પડવાથી ખાનારાઓનું મૃત્યુ થયું. આટલું બહુવા છતાં પણ શહેરીજાઓ આંખ આડા કાન કરીને હોટેલ અને લૉન્જ વિગેરેનો આશ્રય લેતા સંકોચાતા નથી. જ્યારે ગામડામાં તેવી સ્થિતિ નથી પ્રવર્તતી એ આનંદજનક છે. આથી આરોગ્ય, ધર્મ અને પૈસા આદિ સર્વનો બચાવ થાય છે. આ રીતે આહારશુદ્ધિમાં પણ શહેર કરતાં ગામડું આગળ આવશે એ નિઃસંશય છે.

નૈતિક જીવનશુદ્ધિ.

એ તો વિના સંકોચે કહી શકાય તેમ છે કે નીતિના સર્વમાન્ય નિયમોનું જેટલું વધુ પાલન આમિણુ જનતા કરે છે-જેટલે અંશે નીતિ ગામડામાં વિશેષ પળાય છે તેના અર્ધ ભાગે પણ શહેરમાં તે ધોરણુ જળવાતું નથી. શહેરોમાં વિલાસી વાતાવરણની છોળો ઉડતી હોય છે. ચોમેર દૃષ્ટિપાત કરીએ તો કૃત્રિમતા અને વિલાસનું એક છત્ર સામ્રાજ્ય પ્રવર્તતું હોય તેમ જણાયે. સીનેમાગૃહો, નાટ્યગૃહો, વેશ્યાલયો, હોટેલો ઇત્યાદિ ઠેર ઠેર દૃષ્ટિને આકર્ષતા હોય છે. આવા વાતાવરણમાં કોરા કાગળ જેવું સાફ હૃદય લઈને આવનાર આમિણુજન પણ આ રંગબેરંગી વાતાવરણમાં ઝડપાયા સિવાય રહી શકતો નથી. એમાં સંસર્ગ દોષ મુખ્યત્વે ભાગ લેજે છે. સીનેમાગૃહોમાં બતાવવામાં આવતી બધી જ ફીલ્મો બિલત્સ અને ખરાબ હોય છે એમ તો ન કહી શકાય, પરંતુ તેમાં કંઈને કંઈ અનિષ્ટ તત્ત્વ તો આવ્યા વગર નથી જ રહી શકતું. મનુષ્ય સ્વભાવ પણ અનિષ્ટ તત્ત્વને જલ્દી ઝાલુ કરી લે છે. એટલે તેની થવી જોઈતી અસરમાંથી સામાન્ય મનુષ્ય મુક્ત રહી શકતો નથી, જ્યારે ગામડામાં આવું કશું નહીં હોવાથી નૈતિક જીવન સુંદર હોય છે.

બ્રાતૃભાવ.

આખ્ય જીવનમાં જે સુંદર બ્રાતૃભાવના આપણને દર્શન થાય છે તેવો ભાઈચારો શહેરમાં પ્રાયઃ અશક્ય હોય છે. ગામડામાં કોઈ બિમાર હોય તો

૩૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તુરત જ્યાં એકત્ર થઈ જાય છે અને જનતમહેનતદ્વારા જનતી જાંઘી સારવારમાં સૌનો હિસ્સો હોય છે. તે સિવાય સારા અથવા માદા પ્રસંગે કે આપત્તિના વખતે આમ્યજનોનો સહકાર મૂર્તસ્વરૂપ ધારણ કરે છે અર્થાત્-હાથો-હાથ મીલાવી જની શકે તેટલી રીતે ઉપયોગી થઈ જઈ છે. જ્યારે શહેરના ધર્માલમય વાતાવરણમાં તેમ જની શકતું નથી.

સાદાર્થ અને અલ્પ ખર્ચ.

શહેરી જનતા જેટલી બહારથી અપકાળંધ હોય છે તેટલા જ આમ્યજનો સાદા હોય છે અને તેથી ખર્ચની દૃષ્ટિએ સાદાર્થમાં કરકસરના ઉમદા સિદ્ધાંતનું પાલન થાય છે. વળી શહેરોમાં રહેવાના મકાનના બાડા આદિ ખૂબ મોટા હોવાથી તેમજ બીજાં પણ દેખાદેખીએ થતા વ્યર્થ ખર્ચના મુકાબલે ગામડામાં ખર્ચ ઓછો હોય છે. “ખર્ચ ઘટે તો પાપ ઘટે.” એ સૂત્ર સમજવા લાયક છે અને તેનું પાલન આમ્ય જનતામાં ઠીક પ્રમાણમાં જોઈ શકાય છે.

જગ્યાની પહોળાશ.

શહેરોમાં રહેવાના ઘરો ખૂબ સાંકડા હોય છે. ત્યાં પછી ઘરની આગળ ફળીયા(આંગણ)ની તો આશા જ ક્યાંથી રાખી શકાય? મુંબઈ જેવા મોટા શહેરોમાં તો મકાનને માળા કહે છે તે ખરેખર ચોગ્ય છે અર્થાત્ જેમ ઝાડ પર પક્ષીઓના માળા હોય છે તેવાજ આ મનુષ્યોને રહેવાના માળા હોય છે. સામાન્ય સ્થિતિના મનુષ્યને એક નાનકડી રૂમમાં રહેવાનું સંધવાનું અને સૂવાનું હોય છે-આ ઓછું મુશ્કેલીભરતું છે? આને મુકાબલે ગામડામાં જગ્યાની ખૂબ પહોળાશ હોય છે. રહેવાના ઘરો-ચોરડાં-ઓશરી-રસોડું-કીચાદિ સહિતના મોટા હોવા ઉપરાંત ઘરની મોટા આગળ વિશાળ ચોક હોય છે. આથી સૂર્યપ્રકાશ-હવા-ઉન્નસ કીચાદિ સારી રીતે આમ્યજનોને મળી રહે છે. એ ઉપરાંત ગાય, લેંસ આદિ ઢોર રાખવા હોય તો પણ જગ્યાની પહોળાશને લીધે તેમ પણ જની શકે છે.

સશક્ત સ્ત્રીઓ.

સશક્ત બહનવાળી જોઈને જો જોવી હોય તો તે ગામડામાં જ જોવામાં આવશે, કેમકે શારીરિક શ્રમ ગામડામાં પૂરતા પ્રમાણમાં મળતો હોઈને નિરોગી અને ઘણા બહન થઈ રહે છે.

મારવાડ યાત્રા

મારવાડના જૈનોનું સામાજિક જીવન.

લે. મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી.

મારવાડની અંદર આલેશાન જિનમંદિરો વિપુલ સંખ્યામાં ઉપલબ્ધ થાય છે, એ એક વિશિષ્ટતા છે. મોટાં શિખરબંધી, બાવન જિનાલયનાં લબ્ધ મંદિરો સામાન્યતઃ તીર્થ જેવાં જ લાસે છે. ગુજરાત-કાઠિયાવાડમાં આવાં મોટાં મંદિરો બહુ થોડી સંખ્યામાં જોવાય છે. મારવાડની તીર્થભૂમિઓ એટલે કાંઈ તીર્થંકર પ્રભુનાં કલ્યાણક સ્થાનો નથી કિન્તુ શાંત અને પવિત્ર વાતાવરણ, મન-વચન અને કાયાને શુદ્ધ, પવિત્ર, શાંત અને વૈરાગ્યવાસિત બનાવે તેવાં સ્થાનો. હૃદયનો ઉલ્લાસ વધે-જે જોતાં ઊર્મિઓ સ્વતઃ જાગૃત થાય અને માનસિક વિકારો નષ્ટપ્રાયઃ બની મન એકાગ્ર બને તેવાં મંદિરો તીર્થરૂપે મનાયાં છે. તારયતીતિ તીર્થઃ આ બ્યાજ્યા આ સ્થાનોમાં જરાબર લાગુ પડે છે, એટલે જ અમે પણ યાત્રા કરી.

અભરી:—

અહીં એક સુંદર બાવન જિનાલયનું મંદિર છે. પ્રાચીન સમયનું મંદિર છે તેમજ મંદિરજીની પ્રદક્ષિણામાં વચ્ચેના મંદિરમાં એક લગવતી

સવારમાં દળવાનું હોય, ત્યારપછી નદી કુવા કે તળાવેથી પાણી લાવવાનું હોય, ઘેર હુઆણું હોય તો વલોણું વલોવવાનું હોય, આ સર્વ કાર્યોની અંતર્ગત સુંદર કસરત સ્વાભાવિક રીતે જ રહેલી છે. પછી ગ્રામીણ માતા બહેનોનું શરીર નિરોગી અને સશક્ત હોય તેમાં શું નવાઈ? જ્યારે પ્રતિપક્ષે શહેરોમાં તેવું કશું શારીરિક શ્રમનું કામ ન હોવાથી ઘરમાં ડોક્ટરને ત્યાંથી રંગબેરંગી મીઝણ લાવવાનું ચાલુ જ હોય છે. આમ શહેર અને ગામડાની સંસ્કૃતિ પરસ્પરથી લગલગ વિપરીત જેવી છે.

શાંત, સંતોષી, સાદું અને આરોગ્યમય જીવન ગુજરાત ઇચ્છનારે આમ જીવન ગાળવું જોઈએ.

રાજપાલ મંગનલાલ વલોરા.

૩૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સરસ્વતી દેવીની મનોહર મૂર્તિ છે. ચતુર્હસ્તા મૂર્તિ છે. જમણા હાથમાં નીચે માળા અને ઉપર પુસ્તક છે. ડાબા હાથમાં ઉપર ચક્ર-(કમળ) જેવું છે અને નીચે વરદાન આપવાનો લાવ છે. મૂર્તિ ઉપર લેખ પણ છે. સંવત ૧૨૬૯^૧ માં શાન્તિસૂરિજીએ આ સરસ્વતીની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરી છે. આ સિવાય ગામમાં જિનમંદિરમાં ૧૦૯૨, ૧૧૬૯, ૧૨૦૦, ૧૨૪૩-૧૪૪૫ આદિ સમયના સાંડેરકગચ્છ, નાણુકીયગચ્છ આદિના લેખો છે જે ગચ્છોના ઇતિહાસમાં સુંદર પ્રકાશ પાડે તેવા છે.

એક તો ૧૨૪૩ ની જિનપ્રતિમા સાધવી સુલસાગણિની, કમલશ્રી, અલયશ્રી, મલયશ્રી આદિના ઉપદેશથી બનેલી છે અને જેની પ્રતિષ્ઠા શ્રી શાન્તિસૂરિજીએ કરેલી છે. બન્ને બાબુ ઉપદેશ સાધવીની મૂર્તિ પણ છે. આ પ્રમાણે શિલા-લેખ છે, તેમ જ મંદિરજીની બહાર ગોખલામાં શ્રી મહેન્દ્રસૂરિજીની લવ્ય પ્રતિમા છે.

તેમાં વચમાં મહેન્દ્રસૂરિજી છે, બન્ને પડખે શ્રાવક, શ્રાવિકા છે, નીચે સ્થાપનાજી છે અને તેની પાસે તદ્દન નાની મૂર્તિ શાન્તિસૂરિજીની છે. છ પંક્તિનો લેખ પણ છે. સંવત ૧૨૦૦ માં મહેન્દ્રસૂરિજીની પ્રતિમાની સ્થાપના શાન્તિ-સૂરિજીએ કરી એવો લાવ છે. જમણા બાજુ ઉપર કપડાની સ્પષ્ટ આકૃતિ છે. પ્રવચન મુદ્રાએ મૂર્તિ બનાવી છે. ડાબા હાથમાં પાટી-પુસ્તક છે જેમાં ॥૧૦॥ ધમ્મોમંગલમુક્કિટ્ટં ” કોરેલું છે. જમણા હાથમાં મુદ્રપત્તિ છે. પ્રતિમા સુંદર છે.

૧ અબ્બરી ગામ બહાર વા થી વા માછલ દૂર મહાકુન્ડેશ્વર-માર્કન્ડેશ્વર મહાદેવના મંદિર પહોવાડે પણ સરસ્વતીની સુંદર મૂર્તિ છે. આ સ્થાન પણ ઘણું પ્રાચીન છે. અહીં સરસ્વતીને એ હાથ છે. લેખ નથી. મારા મત મુજબ તો ગામના જિનમંદિરમાં બિરાજમાન સરસ્વતીની પ્રતિમા પ્રાચીન લાગે છે. અહીં આશુના પ્રસિદ્ધ ગૌગિરાજ શ્રી શાન્તિસૂરિજી મળ્યા. ખૂબ જ આનંદમાં ત્યાં આઠ દિવસ રહ્યા અને તેમની સાથે મળ્યા. તેઓના જ અતીવ આગ્રહથી, પ્રેમથી જ આટલા દિવસો ત્યાં રહેવું પડ્યું. તેઓ ત્યાંની મિયાણુ, લિલ, રાજપુત તથા અન્ય શુદ્ર જાતિને મંદિરા, માંસ શિકાર, હિંસા છોડાવે છે. રાજ મહારાજ અને યુરોપિયનો તથા અનેક અજ્ઞેનોને પણ ઉપદેશ આપી હિંસા બંધ કરાવવા બનતું કરે છે, એ જોઈ બહુ જ આનંદ થયો છે.

૨ આ સ્થાનોના મૂલ લેખો જોવા ઇચ્છનાર મહાનુભાવોએ “ જૈન સત્ય પ્રકાશ ” માસિક જોવું.

મારવાડની યાત્રા.

૩૦૫

અહીં નાણકીયગચ્છના આચાર્યોની પરંપરા મળે છે. મહેન્દ્રસૂરિજી અને શાંતિસૂરિજી નાણકીયગચ્છના જ છે. એમનો ઇતિહાસ-જીવનપરિચય મને મળ્યો નથી. કોઈ મહાનુભાવ જણાવશે તો ઉપકાર થશે. અહીંથી અમે વસન્તગઢ ગયા.

વસન્તગઢનો કિલ્લો સિરોહી સ્ટેટમાં બહુ જ પ્રસિદ્ધ હતો. અંતરીથી પૂર્વે અને દક્ષિણની વચમાં અગ્નિ ખૂણમાં ત્રણેક માઈલ દૂર આ સ્થાન આવેલું છે. અહીં બહુ જ અદ્ય પ્રમાણમાં યાત્રાળુઓ આવે છે. અહીં નથી શહેર કે વસ્તી, નથી મંદિર કે નથી તીર્થ. લયંકર પહાડીમાં એકાકી વસ્તી વિનાનું આ સ્થાન આજે વસન્તગઢ તરીકે ઓળખાય છે. એક સમય એ હતો કે વસન્તગઢ રાજધાનીનું શહેર હતું, જેના કિલ્લા ઉપર વિજયપતાકા ફરકતી. અનેક શ્રીમન્તો અને કુળેર ભંડારીઓ આ કિલ્લામાં વસતા. જ્યાં હાથી અને ઘોડા બંધાતા ત્યાં આજે સાડું મેદાન પડ્યું છે. ચોતરફ ઉંચા પહાડો, તેના ઉપર કિલ્લો અને વચમાં વસન્તગઢના ખંડેરા પડ્યાં છે.

ત્યાં એક જિનમંદિર છે અમારે એનાં દર્શન કરવા જવાનું હતું; પરંતુ સાથે મિયાણાની-ભિલની ચોકી જોઈએ. શ્રીમાન્ વિજયશાંતિસૂરિજીએ ત્યાંના એક પરિચિત શ્રાવકને ભલામણ કરેલી કે એક ભોમિયો માણસ તેમને આપજો જેથી તે બધું બતાવે. એ મરૂદેશીય શ્રાવકે જો હુકમ હજુર કહી એ વાત સ્વીકારેલી, પરંતુ મારવાડમાં હુકમ, જો હુકમ, અને બડો હુકમ વાત-વાતમાં ચાલ્યા જ કરે; કામ થોડું જ થાય. એ જો હુકમ કહેનાર મહાનુભાવ પણ પૂજારીને જઈને કહી આવ્યા. પૂજારીએ માળીને કહ્યું અને માળી ભૂટી ગયો. સવારના અમે તો તૈયાર થયા, ગામ બહાર નીકળ્યા પણ પેલો ભોમિયો જ ન મળે. શોધાશોધ અને દોડદોડ શરૂ થઈ. વસન્તગઢ એકલા જવાની કોઈ હિમ્મત ન ભીડે. એક મીયાણો આવ્યો પણ છેલ્લે સમયે કહે કે હું તો અર્ધેથી પાછો વળું. કહ્યું કાંઈ કારણ, એ કહે ત્યાં મોટા ઘાડપાડુ લુટારૂ રહે છે. પહેરેલાં કપડાં સુદાં ખુંચવી લેશે. એક શ્રાવકે કહ્યું મહારાજ સાથે છે કાંઈ વાંધો નહિ આવે અને તું ચાલ. એ મીયાણો કાંઈ કાચો ન હતો. એણે કહ્યું મહારાજના કપડાંયે ખુંચવી લેશે માટે હું ઠેક કિલ્લામાં તો ન જ આવું. જે જોવાનું હતું એ કિલ્લામાં જ હતું. એક કલાક અમે ગામ બહાર જોટી થયા. એકાદ બે શ્રાવકો કે જેમણે સોનાના બટન અને ચાઈના સિલ્કના કોટ પહેર્યા હતા એ તો ડરના માર્યા રોકાઈ જ ગયા. અમને પણ ના પાડનારે તો ના પાડી. મહારાજ રહેવા ઘોડે ત્યાં શું જોશે? પણ અમે એમ

શાના માનીએ? અમને લેશ માત્ર ડર ન હતો. અંતે વિના માણસે, વિના ભોમીયે અમે સાધુઓ અને થોડા શ્રાવકો હિરમત કરીને આગળ વધ્યા. રસ્તામાં ડુંગરાળ પ્રદેશમાં ગરીબ ખેતી કરનારા લિલ, મિયાણા મળી જતા તેને રસ્તો પૂછી લેતા. પછી ત્યાંથી બે માઇલ ગયા પછી એક નાનું ગામડું આવ્યું. ત્યાંથી રસ્તાનો ને સ્થાનોનો પૂરા ભોમીયો એક હજમ મળ્યો તેને સાથે લીધો.

દરથી પહાડ કિલ્લો દેખાતો હતો. અમે પહાડ વટાવી અંદર ગયા. ત્યાં એક વાવની નજીકમાં જૈન મંદિરનું ખંડિયેર જોયું. ત્યાંથી આગળ એક ટેકરા ઉપર અત્યારે અજૈન મંદિર કહેવાય છે પણ અસલમાં જૈન મંદિર હશે. એ સ્થાન જોયું. ત્યાં એથીયે આગળ એક ખાલી જિનમંદિર જોયું પણ આ મંદિરને સુધરાવી એક અજૈન દેવ-કોઈ જૈનશાસન રક્ષકદેવની મૂર્તિ બેસારવાની છે એ જોઈ-અમને બ્રહ્મશાન્તિની એ મૂર્તિ છે એમ લાગ્યું. ત્યાંથી આગળ એક જૈનમંદિર ખંડિયેર હાલતમાં જોયું. મંદિર સુંદર છે પરંતુ વડના ઝાડે આખા મંદિરને દબાવી દીધું છે. મંદિર બેસી ગયું છે અને બાકીનો ભાગ ઝાડથી પૂરાઈ ગયો છે. ઝાડથી મંદિરને કેવું લયંકર નુકશાન થાય છે તે અમે જોયું. મંદિરમાં અંદર તો જવાયું જ નહિ. ત્યાંથી આગળ ચાલતાં ઘીની વાવ, તેલની વાવ, કુવો કે જે અત્યારે ખાલી છે પરંતુ વસન્તગઢના ભૂતકાલીન ગૌરવવન્તા સમયમાં અહીં ઘી ને તેલ ભર્યા રહેતાં માટે અહીં ઘીની અને તેલની વાવ કહેવાય છે.

ત્યાંથી આગળ વધતાં એક સુંદર ધ્વસ્ત જિનમંદિર આવ્યું. અંદર ત્રણ મોટાં મંદિર છે-ગભારા છે. વચમાં મૂલમંદિરમાં ગભારા બહાર એક સુંદર જિનપ્રતિમા બિરાજમાન છે. કમનસીબે કોઈ દુર્બુદ્ધિએ આ સુંદર ભવ્ય પ્રતિમાનું મસ્તક જ ખંડિત કરી નાંખ્યું છે. માત્ર ઘડ જ બાકી હતું. છતાંય પ્રતિમાજી અલૌકિક અને ભવ્ય હતી. પ્રતિમાજીમાં અમે એક ચમત્કાર જોયો. પ્રતિમાને સ્પર્શ કરતાં સુંદર રણકાર સંભળાતો. લગાર જોરથી ટકોરા મારવાથી જાણે રૂયાની ઘંટડી વાગી એવો મધુર અવાજ સંભળાતો. અમારી સાથે આવેલા એકાદ બે લાઈઓએ પૈસો કાઢી ધીમેથી ટકોર માર્યો કે વળી બહુ જ સુંદર અવાજ સંભળાયો. બધાંને આશ્ચર્ય થયું. એક બે ઝવેરી હતા એ તો પરીક્ષા કરવા જ બેઠા પણ ન માલૂમ પડ્યું કે આ મૂર્તિમાં એવું શું રહસ્ય હતું કે જેથી ટકોરા મારવાથી અવાજ સંભળાતો. આ મૂર્તિ ખંડિત થવામાં આ રણકાર અસાધારણ કારણ હશે. એ અવાજ સાંભળી કોઈ ધનના લાલચુએ

મારવાડની યાત્રા.

૩૦૭

માન્યું હશે કે પ્રતિમાજી વચ્ચેથી પોલાં હશે, તેમાં હીરા, મોતી, સોનું લયું હશે જેથી આ અવાજ થાય છે. જોટલે એ ધનલોહીથી પ્રતિમાજીનું મસ્તક છેદી નાખ્યું હશે પણ તેને તો અન્તે હાથ જ ઘસવા પડ્યા હશે. ધન તો ના મળ્યું અને વધારામાં જિનમૂર્તિની આશાતનાનું લયંકર પાપ બોરી ગયો હશે. અમને એમ લાગ્યું કે પ્રતિમાજી બનાવવામાં કોઈ એવો સુંદર અને કિંમતી ષથર વપરાયો છે જેથી એ પ્રતિમાજીને સ્હેજ ટકોર કરવાથી પણ રૂપાની ઘંટડી જેવો મધુર નાદ સંભળાય છે.

પ્રતિમાજી નીચે લેખ છે જેમાં

સં. ૧૫૦૭ વર્ષે માવસુદિ ૫ વુધે રાણા શ્રી કુંભકર્ણરાજ્યે વસંતપુરચૈત્યે
શ્રીમુનિસુન્દરસૂરિ શ્રીજયચન્દ્રસૂરિપદ્મપ્રતિષ્ઠિત...

પ્રાગવાટ્વ્યવહારિ....

શાન્તિનાથવિવં

અર્થાત્ ૧૫૦૭ માં મેવાડના રાણા કુંભાના રાજ્યસમયમાં વસન્ત-પુરના જિનમન્દિરમાં શ્રી મુનિસુન્દરસૂરિજીના^૧ શિષ્ય જયચન્દ્રસૂરિજીના શિષ્યે પ્રતિષ્ઠા કરી છે. ગૃહસ્થનું નામ અને પ્રતિષ્ઠાપક આચાર્યનું નામ નથી વંચાતું.

આ સિવાયના બાબુના બન્ને ગભારા તદ્દન ખાલી છે. બીંત ઉપર જિનપ્રતિમાઓ કેરેલી છે. તેમજ એક બાબુ કમલાસના સરસ્વતી છે, એ હાથવાળી છે અને વીણા-ધારિણી છે.

બાકી પ્રતિમાજીનો એ મધુરો સુરીલો મીઠો નાદ-રણુકાર આજેય હૃદય-પટમાં ગુંજે છે. નજરે દેખાય છે. ત્યાંથી આગળ વધ્યા. બધે ખંડિત મકાનોના ટિંબા પડ્યા છે. આ મન્દિરનો જીર્ણોદ્ધાર થવાનો હતો, થોડું કામ શરૂ પણ થયું હતું પરન્તુ હમણાં કામ બંધ છે. અહીંથી ઘણી પ્રતિમાઓ પિંડવાડા, અબ્બરી, બામણવારા આદિમાં ગયેલી છે. અઘ્લાઉદીન ખૂનીના સમયમાં સૌથી પ્રથમ આ કિલ્લો તૂટ્યો. પછી તો અકબરના સમયે સમૂળ વિનાશ પામ્યો. આ સ્થાન પહેલાં મેવાડના રાજાઓના કબજામાં હતું. છેલ્લે ઔરંગઝેબના સમયમાં તો આ નગરનાં રહ્યાંસહ્યાં અવશેષો પણ વિનાશ પામ્યાં.

૧ અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમના કર્તા સદસાવધાની મુનિસુન્દર સૂરિજીનો વિશેષ પરિચય માટે મોતીચન્દલાલ કૃત અધ્યાત્મકલ્પદ્રુમની પ્રસ્તાવના પરિચય વાંચો. આચાર્યશ્રીએ ગુર્વા-વલી ઐતિહાસિક સુંદર ગ્રંથ બતાવ્યો છે.

પહાડમાં કિલ્લા ઉપર પાછળ એક મોટું વિશાળ તળાવ છે. અહીં હુંટાડ્યો પછ્યા રહેતા હશે. આખા ગઢમાં ગમે ત્યાં છુપાઈ જાય તો પત્તો ન લાગે તેવું છે. બાકી અમે ગયા ત્યારે અમે તો કશુંયે લય જેવું ન જોયું. ત્યાં નહોતા હુંટાડું કે ઘાડપાડુ, ત્યાં નહોતાં ભયંકર હિંસક પ્રાણીઓ કે નહોતા કૂર પશુપક્ષીઓ. હા, સ્થાન જરૂર બિહામણું લાગે. કાચોપોચો કે એકલો માણસ જતાં ડરે; બાકી બે-ચાર માણસો હોય તો કાંઈ જ ડર જેવું નથી. અમને તો વિનાકારણ મિયાણું બીવડાવ્યા હતા.

ત્યાંથી દોઢ માઈલ દૂર સવાલીગામ છે. ત્યાં પણ એક ખાલી ધ્વસ્ત જિનમંદિર જોયું. અહીં મંદિરની દુર્દશા જોઈ બહુ જ દુઃખ થયું. અંદર ઘાસ ભરાયું છે, છાણું થપાયાં છે અને પુષ્કળ કચરો ભર્યો છે. અહીંના ઠાકોરે આ બધું લઈ છે. ઠાકોરને મકાનની તંગી હશે જેથી જૈનોના મંદિરમાં ઘાસ, પુળા, છાણું અને કચરો ભરાવ્યો હશે. નાના નાના ઠાકોર અને જંગીરદારો એવા તો તુમાબી, આપબૂદ અને બુદમી હોય છે કે તેઓ બીજાનું સાંભળતા જ નથી.

જિનમંદિરની પાસે જ એક ઠાકોરજીનું મંદિર છે. અહીં ખૂબી એ છે કે ઠાકોરજીના મસ્તક ઉપર વીતરાગની મૂર્તિ છે. પહેલાં અમને ભ્રમ થયો હતો કે કદાચ બ્રહ્માશાન્તિની મૂર્તિ હોય પરંતુ બરાબર તપાસતાં લાગ્યું કે વિષ્ણુ કૃષ્ણની મૂર્તિ છે અને મસ્તક ઉપર ત્રિલોકનાથ જિનેશ્વર ભગવાનની મૂર્તિ છે. ત્યાંથી ખરા મધ્યાન્હે તપતા અમે પુનઃ અબ્બરી ગામમાં આવ્યા.

વસન્તગઢ ઘણું જ પ્રાચીન અને પુરાણું સ્થાન છે. ત્યાં જૈન ધર્મની બહોળાલી ઘણી જ સારી હતી અને આજે પણ પાંચ-સાત મંદિરોનાં ખડિયેર પડ્યા છે. આગળના સમયમાં તે નગર ઘણું વિશાલ અને મોટું હતું. સવાલી, અબ્બરી આદિ એમાં સમાઈ જતાં. અમે એ પવિત્ર સ્થાનોનાં દર્શન કરી પિંડવાડા ગયા.

પાંચ સકાર.

અનુસંધાન ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૯૨ થી ૨૯૩.

અનુ—વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ બી. એ.

હવે સેવા કરનાર માટે ટુંકામાં કેટલીક આવશ્યક વાતો સાર રૂપે લખવામાં આવે છે જે યાદ રાખવાથી સેવા સુંદર, સફળ અને કલ્યાણકારી થઈ શકે છે.

આખું જગત લગવાન સ્વરૂપ છે અને આપણે આપણા પોતાના વિહિત કર્મોદ્ધાર લગવાનની સેવા કરી શકીએ છીએ અને તે આપણે જરૂર કરવી જોઈએ.

જ્યાં જેને જે વસ્તુની જરૂર હોય ત્યાં તેને તે વસ્તુ પોતાની પાસે હોય તો કોઈપણ પ્રત્યુપકારની ઈચ્છા વગર આનન્દપૂર્વક આપી દેવી એ એની સેવા છે. એ વસ્તુ એવી હોવી જોઈએ કે જે મેળવ્યાથી તેનું હિત થાય.

જને ત્યાંસુધી સેવાને પ્રકટ ન થવા દો. પ્રકટ કરવાનો ચત્ન પણ ન કરો. સેવા કરીને અભિમાન ન કરો. જેની સેવા કરતા હો તેના તરફથી કંઈ પણ આશા ન રાખો. એ મારો કૃતરૂ છે એવો વિચાર સ્વપ્નમાં પણ ન કરો, તેની ઉપર તમારો કોઈ પણ જાતનો અધિકાર ન માનો, તેના દોષ જોઈને ગલરાઓ નહિ. તેનાપર ગુસ્સો ન કરો, તેનો તિરસ્કાર ન કરો.

જેની સેવા કરી હોય તેના પર કોઈ જાતનો જોજો ન નાંખો. નહિંતો પછી તમારી સેવા સ્વીકારવામાં તેને સંકોચ થશે. તે ઉપરાંત તમારી જે સેવા તેણે સ્વીકારી હોય છે તેનો તેને પસ્તાવો થશે. જેથી તમારી સેવાનું મહત્ત્વ આદ્યું જશે, સેવા કરવાનો અવસર પ્રાપ્ત થતાં જ વિશેષ સમય અને શક્તિની પ્રતિક્ષા ન કરો. તે વખતે તમારામાં જે કાંઈ શક્તિ હોય તે અનુસાર સેવા કરો.

સઘળા પ્રાણી સેવાના અધિકારી છે, અને આવશ્યકતા મુજબ પ્રસન્નતા પૂર્વક સર્વની સેવા કરવી જોઈએ. પરંતુ વૃદ્ધોની, માતાપિતાની, ગુરૂની, સન્ત મહાત્માઓની, સદાચારી પુરોહીની, વિધવા સ્ત્રીની, અભાવગ્રસ્ત ગૃહસ્થોની,

૩૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દીન દુઃખીઓની, રોગીઓની. અનાથ પ્રાણીઓની સેવા કરવી એ તો પરમ ધર્મ છે, એવી સેવા કરવાનો પ્રસંગ મળે ત્યારે પોતાના અહોભાગ્ય સમજવા જોઈએ અને યથાશક્તિ નિર્દોષ સેવા કરનાતું કદિપણ ન ચુકવું જોઈએ.

સેવાની આવશ્યકતા જણાય ત્યારે એમ ન વિચાર કરવા એસો કે હું જેની સેવા કરું છું એ કોણ છે ? તે મારાથી જાતિમાં, વર્ણમાં, પદવીમાં, ઐશ્વર્યમાં કે ગૌરવમાં ઉંચો છે કે નીચો ? તેને પરમાત્મા સ્વરૂપ સમજીને સન્માન પૂર્વક સેવા કરો. આપણા સ્ત્રી કે બાળકોની તો વાત જ ક્યાં છે ? તેની સેવામાં તો યથાવશ્યક તૈયાર રહેવું જ જોઈએ. હંમેશાં આપણી સેવા કરનાર નોકરની સેવા કરવાનો પ્રસંગ મળે ત્યારે તેની સેવા પણ ઉત્સાહ પૂર્વક કરવી જોઈએ, તે એટલે સુધી કે અમાર લંગી વગેરે કોઈપણ જાતિનો કોઈપણ પરિચિત કે અપરિચિત મનુષ્ય હોય, પશુપક્ષી હોય, વિપત્તિમાં પડેલા કોઈપણ જીવની યોગ્ય સાધનો વડે સનમાનપૂર્વક સેવા કરવી એ ભગવાનની સેવા છે. જે મનુષ્ય સેવા કરવામાં અપમાન સમજે છે તે કદિપણ સેવાતું સુખ-આનંદ પામી શકતો નથી.

યાદ રાખો. ૪૯ દિવસોથી ભૂખ્યા રાજા રતિદેવને ખાવા માટે જે કાંઈ થોડું ઘણું મળ્યું હતું તે તેણે ભૂખ્યા તરસ્યા પ્રાણીઓના પ્રાણ બચાવવા માટે આપી દીધું હતું. તે પ્રાણીઓમાં ગ્રાહ્ય, અંગાળ તથા કુતરા પણ હતા.

ગરીબ તેમજ દુઃખીઓની આજીવિકા ઓછી થાય અને તેઓનાં જીવનમાં દુઃખ વધે એવી કોઈ પણ પ્રકારની ચેષ્ટાતું પ્રત્યક્ષ કે અપ્રત્યક્ષ સમર્થન પણ ન કરો. એવી જ ચેષ્ટા કરો કે જેનાથી તેઓને પેટપુરણ અનાજ તથા જરૂર પુરતાં કપડાં મળી શકે અને રહેવાની જગ્યા મળે. આજકાલની સ્થિતિમાં એક માણસને ઓછામાં ઓછા ત્રણ આના હંમેશના મજૂરીના મળવાજ જોઈએ. જે ગરીબોના પેટ ઉપર કાપ મુકીને એ પૈસાને દાન-ધર્મમાં લગાડીને ધર્મ-પુન્ય કરવા ઇચ્છે છે તે કદિપણ ધર્મ-પુન્ય ઉપાર્જન કરી શકતા નથી. તેનો એ દૂષિત ધનથી કરેલી સેવાથી ભગવાન કદિપણ પ્રસન્ન થઈ શકતા નથી. જે માણસ જેટલો વધારે દીન, દુઃખી, અનાથ, અનાશ્રમ, અભાવગ્રસ્ત, રોગી અથવા પીડાયેલો હોય છે, તે તેટલીજ વધારે નમ્રતા, વિનય અને પ્રેમ ભરેલા વર્તનને અધિકારી હોય છે, એવા લોકોની સાથે ખુબ પ્રેમથી વર્તાવ કરો અને તેની વીડા ઓછી ખાવ એવો તન, મન,

પાંચ સકાર.

૩૧૧

ધનથી યથાસાધ્ય પ્રયત્ન કરો. અને સાથે સાથે તમારા સુંદર વર્તીવથી તેને પણ લગવાનના ભજનમાં લગાડો કે જે દુઃખોના નાશનો એક માત્ર ઉપાય છે.

કોઈપણ માણસની સેવા કરીને એમ ન માનવું કે મેં તેની ઉપર ઉપકાર કર્યો છે. ઉપકારની ભાવનામાં અભિમાન રહે છે અને અભિમાન સેવાની માત્રાને અને તેના મહત્ત્વને ઘટાડી દે છે. વિચાર કરીને એટલું તો જરૂર બુઝો કે મારાથી જે કાંઈ સેવા થઈ છે તેનાથી વધારે થઈ શકે એમ હતી કે નહિ અને તેમાં કયાંય સ્વાર્થ કે તિરસ્કારનો ભાવ તો નથી રહ્યો ને ? એવું કાંઈ હોય તો ભવિષ્ય માટે સાવધાન થઈ બઝો.

કદર કરાવવા ખાતર સેવા ન કરો, પદ-પ્રાપ્તિ ખાતર સેવા ન કરો, માન-પ્રતિષ્ઠા મેળવવા માટે સેવા ન કરો, પરંતુ સેવા કરવામાં કદીપણ પાછી પાની ન કરો. ઉત્સાહપૂર્વક યથાશક્તિ સેવા કરવી તેને તમારો ધર્મ માનો. કોઈપણ માણસને પોતાનો અનુયાયી, શિષ્ય, સેવક, શાસ્ત્રીય અનુગામી, પૂજારી અથવા પક્ષપાતી બનાવવાની ઇચ્છાથી સેવા ન કરો. સેવા તો જરૂર કરો, પરંતુ કર્તવ્યબુદ્ધિથી જ કરો.

ઉદારીનોની અપેક્ષાએ કામનાપૂર્વક સેવા કરનાર શ્રેષ્ઠ છે, તેના કરતાં નિષ્કામ સેવક શ્રેષ્ઠ છે અને સર્વોત્તમ તો તેઓ છે કે જેનો સ્વભાવ સેવા કરવાનો હોય છે.

સેવા એવા રૂપમાં કરો કે તેનો સ્વીકાર કરવામાં કોઈને જરાપણ સંકોચ ન થાય, બદકે તમારી સેવા સ્વીકારવી જ પડે. તમારા પ્રત્યે તેના હૃદયમાં આત્મીયતા વધે અને તમારા સદ્ગુણોને તે શ્રદ્ધા કરે. એમ થવામાં મુખ્ય વાત એ છે કે સેવા ગુપ્ત હોય, સેવા તેને જરૂર હોય તે જ વસ્તુદ્વારા કરવામાં આવે, પછી ભલે તે ચીજ તમારી દૃષ્ટિમાં મામુલી હોય અને તમે તેને તેનાથી વધારે સારી વસ્તુ આપવા ઇચ્છતા હો. સેવાના બદલામાં તેના પર કોઈ બાતનો અધિકાર ન માનો, તેનું સન્માન કરો, સ્વાર્થ સાધવાની ભાવના પણ મનમાં ન આવવા દો અને બદલામાં કોઈ પણ બાતની સેવા ન કરાવો.

એક માણસ જે ગુપ્તરૂપે તમારી સેવા સ્વીકારી શકે છે તેને પ્રકાશમાં લાવવો તે સેવાધર્મની વિરૂદ્ધ છે.

તમને તમારી સેવાનું કશું ફળ નજરે ન દેખાય, તમે કોઈનું દુઃખ દૂર કરવાની યથાશક્તિ ચેષ્ટા કરી પરંતુ તેનું દુઃખ દૂર ન થયું તો તેવી

૩૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્થિતિમાં સેવાને વ્યર્થ ન સમજો. તમે તમારું કામ તો કરી લીધું, ફળ જે મળવાનું હશે તે મળશે. બીજી વખત વધારે ઉત્સાહથી સેવા કરો. ઉત્સાહની વૃદ્ધિને જ સેવાનું ફળ સમજો.

તમે કોઈને કાંઈ આપ્યું તે તેણે પોતાની પાસે ન રાખતાં બીજા કોઈને આપી દીધું અથવા તો ખોઈ નાખ્યું તો તેનાથી દ્વાલ ન કરો. તમારી સેવા તો સાર્થક થઈ ગઈ. પછી તો તેના ઉપર તેનો અધિકાર છે. તે ગમે તેમ કરે અથવા તેનું લાગ્ય તેનો ઉપયોગ તેને કરવા દે કે ન દે તેની ચિંતા ન કરો.

જેની સેવા કરવા અનેક લોકો તૈયાર હોય છે તેમાં તમે સામેલ ન થાઓ. જેની સેવા કરનાર કોઈ ન હોય ત્યાં જ તમારી કરવાનું સેવા લગવાનું કહે છે. તેની જ સેવા કરો.

જ્યાં યત્નનો અભાવ હોય છે ત્યાં તમારી સેવા જરૂરી છે, જ્યાં જળનો અભાવ હોય છે ત્યાં જળદાતા, જ્યાં વસ્ત્રનો અભાવ હોય છે ત્યાં વસ્ત્રદારા અને જ્યાં આશ્રયનો અભાવ હોય છે ત્યાં આશ્રયદારા તમારી સેવા ચાહે છે.

કોઈ શુભ વ્રતધારીને વ્રતની રક્ષામાં સહાયતા કરવી, તેની વ્રતરક્ષાને અનુકૂળ સ્થિતિ ઉત્પન્ન કરવી, તે પણ તેની સેવા કરવા બરાબર છે, તેનાથી ઉદ્દટું સ્નેહ કે મોહવશ થઈને તેને સુખ આપવા ખાતર તેની એવી સેવા કરવી કે જેનાથી તેના વ્રતનો લંગ થવાનો સંભવ હોય છે તે સેવાનો દુરુપયોગ ગણાય છે.

સેવામાં ત્યાગની આવશ્યકતા છે અને ત્યાગ માટે ઇન્દ્રિય સંયમની ખાસ આવશ્યકતા છે. જેની ઇન્દ્રિયો વશ નથી હોતી તે સેવા નથી કરી શકતો.

કોઈનું પણ અપમાન ન કરવું એ એની સેવા કરવા બરાબર છે. પોતાની બતને કામ, ક્રોધ, દોલ, વૈર, વિરોધ, અભિમાન અને મોહથી બચાવી રાખવી એ પણ જગતની મહાન્ સેવા છે.

આપણા ગરીબ આડોશીપાડોશીઓની, નોકર ચાકરાની, બચ્ચાંઓની અને ગરીબોની વાતો જે તમને આશ્ચર્યથી સંભળાવવા ઇચ્છતા હોય તે સાંભળી દ્યો, તેનો તિરસ્કાર ન કરો અને બને ત્યાં સુધી તેઓની વ્યાજબી માગણીઓ પૂરી કરવાની સહૃદયતાપૂર્વક ચેષ્ટા કરો.

પાંચ સકાર,

૩૧૩

આપણે ત્યાં કોઈ ઉત્સવ અથવા મોટા સમારંજ વખતે આડોશીપાડોશી-ઓને, નોકરોને તથા મજૂરોને કોઈપણ જાતનું શારીરિક કે આર્થિક નુકશાન ન થાય એ વાતનો ખાસ જ્યાલ રાખો. એ પણ જ્યાલ રાખો કે તમારી સેવા કરનાર નોકરો કે મજૂરોની ઉન્નતિનો માર્ગ હમેશાં ખુલ્લો રહે.

રસ્તો બૂલેલાને સહૃદયતાપૂર્વક તેની સાથે જઈને રસ્તો દેખાડવો એ પણ સેવા જ છે.

એવી કોઈ પણ વાત મ્હોંમાંથી ન કાઢો કે જેમાંથી કોઈને શરમાવું પડે અને તમારે સંકોચાવું પડે.

ખીજના દોષો દૂર કરવા માટે જ જુઓ, પ્રકટ કરીને તેનું બદનામ કરવા માટે અથવા તેને હલકો પાડવા માટે નહિ. અને તે દોષો દૂર કરવાની ચેષ્ટા એવી રીતે કરો જેવી રીતે આપણા પોતાના દોષ દૂર કરવાની ચેષ્ટા કરીએ.

જે પુરૂષ સેવા કરાવવાથી હુઃખી થાય છે તેની સેવા કેવળ મનથી કરો. ધન કે તનથી તેની સેવા ન કરવી એ જ એની સેવા કરવા બરાબર છે.

સેવાના બદલામાં સેવા કરવાની શક્તિની જ વૃદ્ધિ ઇચ્છો, તે પણ મુંગે મોઢે પરમાત્મા તરફથી જ અને તેમાં પણ કયાંય કોઈપણ પ્રકારનું અભિમાન કે આસક્તિને ચિત્તમાં ન આવવા દો.

સેવા કરવાનો અવસર આવતાં સર્વસ્વ આપીને પણ સેવા કરવાનું ન ચુકો.

જો તમારી કરેલ સેવાનું શ્રેય કોઈ ખીજને મળતું હોય, તમારે બદલે ખીજનું નામ લેવાનું હોય તો પણ પ્રસન્ન થાઓ. મનમાં બળો નહિ તેમજ એ રહસ્ય ખુલ્લું કરવાની ચેષ્ટા ન કરો કે અમે સેવા કરી છે. તમારું સાચું શ્રેય એમાં જ છે. સમજવા વગર સેવાના નામે એવી કોઈ પણ ચેષ્ટા ન કરો જેનાથી તેનું સંકટ વધી જાય. એવી અવસ્થામાં કેવળ હૃદયની સાચી સહાનુભૂતિથી જ તેની સેવા કરો.

પોતાની જાતને સેવા કરાવવાના અધિકારી કદી પણ ન સમજો અને કોઈ ખીજને તમારો સેવક ન સમજો. જરૂર પડતાં કોઈ ખીજની પ્રસન્નતા ખાતર તેની નિર્દોષ સેવા સ્વીકારવી જ પડે તો સંકોચપૂર્વક સ્વીકારી લ્યો, કેમકે

વર્તમાન સમાચાર.

આ માસની શુદ્ધિ ૧, ૨, ૩ તા. ૨૦-૨૧-૨૨ ના રોજ અમદાવાદખતે જૈન યુવક-પરિષદનું બીજું અધિવેશન મળ્યું હતું જેના સ્વાગત કમીટીના પ્રમુખ પડિતજી સુખલાલજી હતા. પરિષદના પ્રમુખ શ્રી પરમાણુદાસ કુંવરજી કાપરીયા હતા. પરિષદમાં કુલે પંદર ઠરાવો થયા હતા.

એટલું તો ચોક્કસ છે કે વર્તમાનકાળે દરેક સમાજ, ધર્મ અને જ્ઞાતિઓની ભાવિ પ્રગતિ થવા કંઈક સુધારો-પરિવર્તન માંગે છે, દરેક કાળ કે જમાનામાં તે તે સમાજના ધર્મશુર્યો કે આગેવાનોએ તે માટે પ્રયત્નો કરેલા ઇતિહાસ જણાવે છે. આજે જૈન સમાજ તંદુરસ્તી, કેળવણી, વ્યાપાર અને ધર્મમાં કેટલો પગાત પડી ગયો છે તે દેખાય છે. આવા સમયે ધર્મ માટે ધર્મશુર્યોએ તેમજ વ્યવહાર માટે સમાજના આગેવાન શ્રીમંત અને વિદ્વાન પુરૂષોએ સાથે મળી પાછળ દહતી કામની સ્થિતિ માટે કંઈક કરવું

કોઈવાર અનિચ્છાપૂર્વક સેવા કરાવવી તે પણ સેવા જ છે; પરંતુ તેમાં આરામ માનીને પ્રસન્ન ન થાઓ. નહિ તો સેવા કરાવવાની ટેવ પડી જશે જે તમને સેવા કરાવવાના લાલથી વંચિત કરી શકશે.

જે માણસદ્વારા તમારી કોઈ પણ કારણવશાત્ કોઈપણ વખતે કાંઈ-પણ સેવા થઈ હોય તેનો ઉપકાર માનો અને તમારી શક્તિ અનુસાર કૃત-જ્ઞતાપૂર્વક તેનું હિત કરવાની નિર્દોષ ચેષ્ટા કરો.

સેવા કરાવવા ન ઇચ્છનાર જે મહાત્માઓએ તમારા આગ્રહને વશ થઈને તમારી સેવા સ્વીકારીને પોતાનું વ્રત શિથિલ કર્યું હોય તેનો તમારી ઉપર મહાન ઉપકાર માનો.

કોઈપણ માણસના પાપ પ્રકટ ન કરવા અને આપણા પ્રેમબળથી તેને પાપમાર્ગથી હટાવી દેવો તે તેની સેવા કરવા બરાબર છે.

સેવાની કસોટી છે, જે સેવા કર્યા બાદ ચિત્તમાં પરતાવો, દુઃખ, અભિ-માન, બળતરા, દ્વેષ અને નિરાશા થાય તથા સેવા કરવાથી ચિત્ત પાછું હોંતે તો નિશ્ચય માનો કે તે સેવામાં કાંઈ ને કાંઈ દોષ રહેલો છે-જે સેવાથી પ્રસન્નતા થાય, સુખ થાય, નમ્રતા આવે, શાંતિ થાય, પ્રેમની વૃદ્ધિ થાય, ઉત્સાહ થાય, સેવા કરવાની શક્તિ વધે તો માનો કે સેવા બરાબર થઈ છે.

સેવાથી અંતઃકરણની શુદ્ધિ થાય છે અને શુદ્ધ અંતઃકરણથી જ શુદ્ધ અને સાચી સેવા કરી શકાય છે. (ચાહુ).

વર્તમાન સમાચાર.

૩૧૫

જોઈએ, પરંતુ સાધુ સંસ્થા તેમજ સંઘ સંસ્થા વગેરેમાંના અંદર-અંદરના કુસંપોને લઈને જ્યારે કંઈ નથી થઈ શકતું, તેમજ હવે આપણી સમાજ પણ સુધારણા-પરિવર્તન માંગે છે ત્યારે જ સમાજમાંથી ફેરતી રીતે યુવક વર્ગ જિભો થયો છે. જે કે અત્યારે ક્રાન્તિકારી જમાનો તો ચાલે છે તેમાં આવી પરિપદ્ધ પણ તેવી ચળવળ ચલાવે તે અનવાજોગ છે. એટલું તો ચોક્કસ છે કે ધર્મની હદમાં રહી દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવનો વિચાર કરી, સમાજની નાડ પારખી, તે કેટલું ઝીલી શકે તેમ છે તેમજ કેટલો ફેરફાર કરવા તૈયાર થયો છે તેટલું સમજી વિચારી, અનુભવી, યુવકો કાર્ય કરશે તો ભવિષ્યમાં તેઓ યોગ્ય સુધારો કે પરિવર્તન કરી-કરાવી શકશે કે ને જરૂરી છે. પરિપદ્ધના દરાર કે ભાષણોમાં જેમ કહેવાળું કે આક્ષેપ વગેરે ન જોઈએ તેમ પરિપદ્ધમાં થયેલા દરારોનો સક્રિય અમલ કરવા કરાવવા યુવકોને ઘણો અનેક જાતનો ભોગ પણ આપવો જોઈશે જ: કારણ કે આ પણ સમાજસેવાનું કાર્ય છે. ઉપર્યુક્ત પ્રમાણે જો વિચાર કરી યુવકો પરિપદ્ધ ભરે, ભાષણો કરે કે કાર્ય કરે અને તેથી સમાજ કે સમાજની અંદરની વ્યક્તિઓ ભડકે, ગાજો દે કે ગેરવ્યાજની અટકાયતો કરે તો પણ યુવકોએ તે જાતની સેવા કરતા શાંતિ રાખવી, ડરવાતું નથી. ખરા હૃદયની શાંતિપૂર્વક અને સેવાભાવથી કરેલ સમાજસેવા છેવટે આત્મ-કલ્યાણ તરફ લઈ જાય છે. આત્મકલ્યાણ પરેખર થઈ શકે તેવી જ સેવા કરવા આ જૈન યુવક પરિપદ્ધ ભાવીમાં પ્રગતિ કરે તેવું અમો ઇચ્છીએ છીએ. સ્વાગત કમીટીના પ્રમુખ પંડિતજી સુખલાલજીનું ભાષણ પ્રૌઢ વિચારયુક્ત, મનનીય અને યુવકોને ક્રાન્તિ-સમાજ સુધારણા માટે પ્રેરણાદશક-માર્ગસૂચક વિદ્વતાભર્યું હતું. ક્રાન્તિ માટે અતાવેલ માર્ગ અમોને ઘણેઅંશે યોગ્ય લાગ્યો છે. સાધુસંસ્થા અનુપયોગી માનનારને, તીર્થો અને મંદિરોના વિરોધીઓને અને શાસ્ત્રો અને આગમોના અધનોને આ સમયે નકામા માનનારાઓને તેઓની માન્યતા તદ્દન અયોગ્ય છે, તેમ પંડિતજી સુખલાલજીએ દલીલપૂર્વક અનુભવપૂર્ણ દાખલા સાથે સચોટ અને સ્પષ્ટ રીતે પોતાના ભાષણમાં જણાવ્યું છે તે વસ્તુ તો ખાસ મનનીય હોઈ સમાજ માટે તેની અતિ ઉપયોગિતા જણાવી છે જે અરેખર યોગ્ય છે. યુવકો માટે ૧ નિવૃત્તિવક્ત્રી પ્રવૃત્તિ, ૨ નિર્મોહ કર્મયોગ અને ૧ વિવેક ક્રિયાશીલતા એ ત્રિવક્ત્રી પણ કેટલેક અંશે સમજવા અને વિચારવા યોગ્ય છે. ક્રાન્તિ એ વસ્તુ માત્ર માટે અનિવાર્ય સ્વભાવ જણાવી તે ક્રાન્તિ સુદ્ધિપૂર્વક ચલાવવા જણાવેલ માર્ગ પણ વિચારણીય છે.

સાધુ પક્ષમાં સુધારવા કે કહેવા જેવું કાંઈ નથી એવું માનનાર ખીન્ન પક્ષ માટે પંડિતજીએ વિવેક અને દલીલપૂર્વક પ્રગતો પૂર્યો તેમાં કેટલી સુધારણા માંગે છે તે પણ સ્પષ્ટ સમજાવ્યું છે. છેવટે અને પક્ષોએ મર્યાદામાં રહી વિવેકપૂર્વક વિચાર કરવા કરેલ સુચના યથાયોગ્ય છે, છેવટે પરિપદ્ધને પોતાની મર્યાદાનો વિચાર કરી તેને અમલમાં મૂકવા, પરિપદ્ધના કાર્યોનું વ્યવસ્થિત સંચાલન કરવા, કર્તવ્યોને અમલમાં મૂકવા વગેરે માટે યુવકોને જણાવી પોતાનું ભાષણ સમાપ્ત કર્યું હતું.

પરિપદ્ધના પ્રમુખ શ્રી પરમાણુદાસ કાપડીયાનું ભાષણ ઘણું લાંબું અને ઘણું ઉદ્દામ હતું. તેઓ રાષ્ટ્રીયતાના હિમાયતી હોવાથી ધર્મ અને સમાજ કરતાં તેમને ઉપયોગી લાગવાથી રાષ્ટ્રીયતાને વધારે મહત્ત્વતા આપે છે તેમના ભાષણમાં આખો દેશ કયાં જઈ

૩૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રહ્યો છે તે જણાવી રાષ્ટ્રીય મહાસભા પ્રત્યે વફાદારી અસ્પૃશ્યતા નિવારણ અને આગામી સ્વરાજ્યની કલ્પના માટે વિચારો પ્રથમ જણવ્યા છે દેશની સર્વ પ્રજાને સ્વરાજ્ય પ્રાપ્તિ આવશ્યક હોવા છતાં જૈન સમાજની સુધારણા, પરિવર્તન કે સમાજની પુનર્ધટના કે જેની જરૂર જિમી થઈ છે અને જૈન યુવકો માગે છે તેની સાથે રાષ્ટ્રીય મહાસભાનો કાર્યક્રમ કે જોડાણ કે સંબંધ જૈન સમાજે શી રીતે યોજવો-જોડવો તે માટે તેમના ભાવણમાં કંઈ સૂચન નથી. એ પ્રશ્નો એવી જાતના છે કે કોઈ પણ ધર્મ માટે તે તેના ઉપાયો સૂચવી શકે જ નહિં; કારણ કે રાષ્ટ્રીય સુધારણા અને ધાર્મિક પરિવર્તન, સુધારણાના માર્ગો, કાર્યો અને વ્યવહારો ઘણે અંશે જુદા જુદા છે. જો કે શ્રાવ્ય પરમાણુંદાસ કાપડિયા કેટલીક આજતમાં પોતાના માનેલા વિચારોનો અમલ પોતે કરી જતાવે તેવા ખરા પરંતુ સમાજ સુધારણા માટે તેવા યુવકો તૈયાર થયેલા હજી અદ્ય છે. એટલું તો ચોક્કસ છે કે પંડિતશ્રી સુખલાલજીના કહેવા પ્રમાણે સમાજ મર્યાદામાં રહી જેટલું બોલવા, લખવા કે કાર્ય કરવામાં આવે અને તેથી જેટલું વહેલું પરિવર્તન કરાવી શકાય છે તેટલું જિજ્ઞાસા, ભડકાવનારા લખાણ કે ભાષણ કે કાર્યક્રમથી થતું નથી. શાસ્ત્રો, ક્રિયાવિધિ, એકમાંથી બીજામાં પૈસાનો વ્યય, કે તેનું પરિવર્તન કાર્ય જેમાં શાસ્ત્ર ના પાડતું હોય તેવા કાર્યો સમાજમાં કરાવવાનું કાર્ય સહેલું નથી. માટે શાસ્ત્ર-પ્રમાણ, વિદ્વાન મુનિઓ સાથે વિચારણા, બુદ્ધિશાળી વિદ્વાનો સાથે બેસી વિચાર કરવો, તે માટેનું પ્રચારકાર્ય ને ઉપરોક્ત આજતમાં જેટલું પરિવર્તન થઈ શકે? કેટલી સુધારણા થવી યોગ્ય છે? તેનો વિચાર તે રીતે થાય તો તે કાર્યો માટે અમો જોમ માનીયે છીયે કે જરૂરી સુધારણા જરૂરી થઈ શકશે; બાકી તે સિવાય આવા કાર્યોની સુધારણા બીજી રીતે કરવા જતાં કલેશ, દ્વેષ વધે જોમ અમો માનીયે છીયે. શ્રી પરમાણુંદાસ કાપડિયાના બેકારી અટકાવવા માટે સમાજમાં ઉદ્યોગ હુન્નર દાખલ કરવા માટે તેમજ બાળજન, વૃદ્ધલોક અટકે તેવા ઉપાયો યોજવા વગેરે માટેની સૂચના અને કર્તવ્યદિશા જે બતાવી છે તે આવશ્યક, ઉપયોગી અને જરૂરી તે વસ્તુ સમાજે વધાવી લેવા જેવી છે. શ્રી પરમાણુંદાસ કાપડિયાના ભાષણમાં કેટલા વિચારો એવા છે કે તે માંહેના કેટલાક અવશ્ય સુધારણા માગે છે, કે જે સમાજે વિચારવા જેવું છે. શું અને જેટલું પરિવર્તન અત્યારે શક્ય અને જરૂરનું છે તેનો વિચાર જો સમાજ હવે પછી જલદી નહિં કરે તો કાં તો આવો યુવક વર્ગ કરાવશે અથવા તેમ નહિં થાય તો છેવટે કાળ તો કાળનું કામ કરે છે જેથી કુદરત કરાવશે. તે પહેલાં સમાજે એવી જર્મ પરિવર્તન કરવા જેવું હોય તે કરવા જરૂર છે.

“ A ”

સુધારો.

ગયા અંકમાં પાછળ આ સભાનો રિપોર્ટ આપવામાં આવેલ છે તેના આરંભ પેજમાં શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશના ખાતામાં નીચે પ્રમાણે અશુદ્ધ રહેલ સાથેના શુદ્ધ પ્રમાણે વાંચવું—

અશુદ્ધ

શુદ્ધ

ઉધાર પોસ્ટ ખર્ચ રૂ. ૧૪૫૦૦ ને બદલે રૂ. ૧૮૭૦૦ અને બાબુનો સરવાળો રૂ. ૧૩૬૭૦ ને બદલે રૂ. ૧૩૬૭૦ = પ્રમાણે વાંચવું.

૧ શ્રી આદર્શોપાધ્યાય—પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન મહાસલા, પંજાબ—અંબાલા. આ બુકમાં ઉપાધ્યાય શ્રી સોહનવિજયજીનું જીવનવૃત્તાંત આપવામાં આવેલું છે. જેમનો જન્મ કાશ્મીર જંજીમાં સં. ૧૯૩૮ ની સાલમાં થયો હતો. બાળકાલથી જ શિક્ષા લીધા પછી થોડા વખત પછી તે સંપ્રદાયનો વેશ છોડી અંબાલા આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના ચરણોમાં હાજર થયા. તેઓશ્રીએ તેમના વિદ્વાન શિષ્યશ્રી વિજયલલિતસૂરજી પાસે પાઠણ મોકલ્યા. ત્યાં અભ્યાસ કર્યો. પછી સં. ૧૯૬૧ ના વૈશાક માસમાં શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજે શિક્ષા આપી. સંસારમાં હતા ત્યારે હિંદી, ઉર્દુ અને ઇંગ્રેજી ભાષાનો અભ્યાસ કરેલો હતો. જીવનપર્યંત નિરતિઆર આરિત્ર પણ પાળ્યું હતું. સાધુતાની આદર્શ મૂર્તિસમા પરમગુરુલક્ષ્મી ત્યાગમય જીવન, દેશ, જાતિ, સમાજ અને ધર્મની ઉન્નતિ માટે જીવન પર્યંત ઉદ્યમવંત હતા. ઝિંઝ સહન-શીલતા, તીવ્ર વૈરાગ્ય, ઉત્કૃષ્ટ અભ્યસર્થ અને મુખ ઉપર સંયમનું તેજ ચળકતું હતું. આજે સ્વર્ગવાસી થયાને શુમારે દશ વર્ષ થયા છતાં જેમને ઉક્ત ઉપાધ્યાય મહારાજનો પરિચય થયેલ છે તેઓ એક આદર્શ સાધુ તરીકે યાદ કરે છે. આજુ જીવનવૃત્તાંત આદર્શ-પણાથી ભરપૂર અને પઠન-પાઠન કરનારને અનુકરણીય થઈ પડે તેમ છે. સર્વને વાંચવાની ભલામણ કરીએ છીએ. કિંમત આઠ આના. પ્રકાશકને ત્યાંથી મળશે.

અમારો આનંદ.

શ્રાદ્ધગુણવર્ધ જેનકુળભૂપણ ઉદારનરરત્ન, શેઠ સાહેબ ચંદુલાલભાઈ સારાભાઈ બી. એ. જેમને લક્ષ્મી સાથે સરસ્વતીનો યોગ સંપાદન થયો છે અને એક સાચા આળસદાર વ્યાપારી, જેન ગૃહસ્થ, દેવ-ગુરુ-ધર્મના ઉપાસક, કેળવણીપ્રિય અને ધાર્મિક વ્યવહારિક અનેક ખાતામાં સમજીને સંભાવત કરનાર અજોડ મનુષ્ય છે. તેઓશ્રી આ સલાની કાર્યવાહી જોઈ આનંદપૂર્વક સાહિત્ય પ્રકાશન વર્ગેથી ખુશી થઈ મુરખ્ખીપણાનું માનવંતું પદ સ્વીકારી આ સલાના પેટ્રન (મુરખ્ખી) થયા છે જે માટે તેઓનો આભાર માનવામાં આવે છે.

કલકત્તાનિવાસી, બેંગાલ પ્રલાકાના અગ્રગણ્ય જેનકુળભૂપણ જમીનદાર તે પ્રલાકાના રાજ્ય, પ્રજા અને જેન સમાજના સન્માનીય બાપુસાહેબ રાજેન્દ્રસિંહજી સિંધિ સાહેબ પોલાન્ડ કોન્સલ નીમાયા છે, જે જેનકોમ માટે પ્રથમ અને માનનીય નિમણૂક હોઈ જેન સમાજે મગર થવા જેવું છે. અમે તે માટે તેઓ સાહેબને મુયારકબાદી આપીએ છીએ અને અમારો હાર્દિક આનંદ જાહેર કરીએ છીએ.

૨ શાંત સુધારસ—અનુવાદક અને વિવેચક સ્વ૦ મનઃસુખભાઈ કીરતચંદ મહેતા. શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજકૃત. આ અધ્યાત્મના અપૂર્વ ગ્રંથનું વિદ્વાતકરી રીતે વિવેચન, અનુવાદક મહાશયે કર્યું છે. સ્વ૦ મનઃસુખભાઈનો ધર્મરાગ ધાર્મિક અભ્યાસ સુંદર હતો, તેઓ વિચારક, લેખક, અને તેઓ જૈન ધર્મના એક ખરેખરા વિદ્વાન અને સાહિત્યના ઉપાસક હતા, તેમના હાથે લખાયેલ આ અનુવાદ પઠનપાઠન માટે ઉપયોગી અને તે સ્વાભાવિક છે. ગ્રંથની શરૂઆતમાં મુખમુદ્રા અને ઉપોદ્ધાત વાંચવાથી ગ્રંથની મહત્વતા જાણી શકાય છે. દરેકને વાંચવાની ભલામણ કરાવે છીએ. પ્રકાશક ડોક્ટર ભગવાનદાસ મનસુખલાલ મુંબઈ. આ ગ્રંથ પ્રકટ કરી પુત્ર તરીકેની પિતા પ્રત્યે ફરજ બજાવી છે. સારા કાગળ, સુંદર ટાઇપ અને મજબૂત કપડાના બાઈન્ડિંગથી આ ગ્રંથ અલંકૃત કરેલો હોવાથી કિંમત બાર આના અડધ કહેવાય. મળવાનું સ્થળ મુંબઈ ગામદેવી-પ્રકાશકને ત્યાં—

૩ સર્વાર્થસિદ્ધિ—હિંદી કાવ્ય ગ્રંથનો પ્રથમ ભાગ પૈઘ કવિ દુર્લભ-શ્યામજી ધ્રુવરચિત—જુદા જુદા વિષયો ઉપર કાવ્યો કરી તેને આ ગ્રંથમાં પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. પૈઘ કવિ દુર્લભજીભાઈ પ્રખ્યાત કવિ અને પૈઘ હતા. સાહિત્યમાં ઘણા રસ લેતા. ઘણા લેખો, નિબંધો, કવિતાઓ તેમણે બનાવેલ હતી. આ ગ્રંથમાં આવેલ કવિતા હિંદીમાં હોવા છતાં રચના સરલ, અને ભાવવાહી છે. કિંમત બે રૂપિયા કાંઈ વિશેષ છે. મળવાનું સ્થળ ચૌપાટી મુંબઈ જેઠાભાઈ ગોવીંદજી પીલ્ડીંગ નં. ૭.

૪ સત્યાર્થ પ્રકાશ—સ્વામી શ્રી દયાનંદ સરસ્વતીજીવિરચિત—પ્રકાશક આર્ય સાહિત્ય મંડલ લીમીટેડ—અમરેશ્વર. કિંમત સાડાચાર આના. આ જુદા ભાવનગર આર્યસમાજ શાખા ઓશીસ ભાવનગર મામાના કોઠા તેના મંત્રી ઓધવજી કાળીદાસ પારેખ તરફથી બેટ મળી છે, તે ઉપકાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

બાબુસાહેબ પુરણચંદ્રજી નહારનો સ્વર્ગવાસ.

કલકત્તાનિવાસી બાબૂ પુરણચંદ્રજી નહાર થોડા દિવસની બીમારી ભોગવી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ શ્રીમંત હોવા સાથે વિદ્વાન પણ હતા, જેને લઈને તેઓની બંને પ્રકારની ખ્યાતિ વિશેષ હતી. બેંગાલના જૈનોમાં પહેલવહેલા ઐન્સ્યુએટ અને ધારા-શાસ્ત્રી તેઓ હતા. જૈનોમાં આગેવાન હોવા સાથે અનેક ધાર્મિક ખાતાના વહિવટકર્તા તરીકે તેમની સારી ગણના થતી હતી. મહુમને પુરાણો વસ્તુઓ જેવા કે શિલાલેખ તામ્રલેખ, પુરાણાચિત્ર અને પ્રાંતમાજીઓ ઉપરના લેખા વિગેરે ના ખાસ સંશોધક અને સંગ્રાહક હતા અને જેને લઈને તે વિષેના ફેટલાક ગ્રંથો અને નિબંધો પ્રગટ કર્યા છે જે ઘણા મહત્વના ગણાય છે. તેઓ સાદા લાટ્રિક પરિણામવાળા, શ્રદ્ધાળુ અને સન્નજન પુરૂષ હતા. તેઓ ખોતાને ત્યાં પણ એક સારો લાઇબ્રેરી કરી શક્યા હતા. આવા એક જૈન સમાજના નરરત્નનો સ્વર્ગવાસ થવાથી જૈન સમાજમાં તેમની ખરેખરી ખાત પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ અને તેમના સમગ્ર કુટુંબને દિલસો આપીએ છીએ.

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સાથે.)

(વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન તથા મંડળ સહિત.)

વિસ્તારપૂર્વક વિધિ વિધાન, નોટ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, મંડળ વગેરે અને સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ સહિત અમોઝે પ્રકટ કરેલ છે. વીશ સ્થાનક તપ એ તીર્થંકરનામકર્મ ઉપાર્જન કરનાર મહાન તપ છે. તેનું આરાધન કરનાર ખેન તથા બંધુઓ માટે આ ગ્રંથ અતિ મહત્વનો અને ઉપયોગી છે. શ્રી વીશ સ્થાનક તપનું મંડળ છે તેમ કોઈ અત્યાર સુધી જાણતું પણ નહોતું, છતાં અમોઝે ઘણી જ શોધખોળ કરી, પ્રાચીન ઘણી જ જૂની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી મોટો ખર્ચ કરી, ફોટો પ્લોક કરાવી તે મંડળ પણ છપાવી આ બુકમાં દાખલ કરેલ છે. આ એક અમૂલ્ય (મંડળ) નવીન વસ્તુ જિનાલય, ઉપાશ્રય, જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી અને ઘરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક ચીજ છે.

ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી સુશોભિત બાઇડીંગથી અલકૃત કરવામાં આવેલ છે છતાં કિંમત બાર આના માત્ર રાખવામાં આવેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝના છપાતાં ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશે પર્વો) પ્રત તથા બુકકારે. (નિળયસાગર પ્રેસમાં)
- ૨ ધાતુપારાયણ. ૩ શ્રી વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત) પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુષ્ટિકાવૃતિ.

શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષ ચરિત્ર (પ્રથમપર્વ) તૈયાર થઇ ગયું છે. (બુકકારે તથા પ્રતાકારે) બાઇડીંગ થાય છે, આવતા માસમાં પ્રગટ થશે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ (પોસ્ટેજ જુદું)

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

શ્રી પૂર્વાચાર્યના મૂળ ગ્રંથનું શુદ્ધ અને સરલ ભાષાંતર (છપાય છે)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ટુંકા, અતિ મનોહર અને બાળજીવો સરલતાથી તરતજ ગ્રહણ કરી શકે બદકે કંઠાગ્ર પણ કરી શકે તેવા સાદા, સરલ સુંદર ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં છે. જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિકશિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે, મદદની જરૂર છે. આર્થિક સહાય આપનારની ઇચ્છા મુજબ અલ્પ કિંમતથી કે વિના મૂલ્યે સલામત ધારા પ્રમાણે ભેટ પણ આપી શકાશે.

Reg. No. B. 431.

અમારું પ્રકાશન ખાતું.**છપાયેલા ગ્રંથો. (મૂળ)**

૧ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-પ્રથમ અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૨ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-દ્વિતીય અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૩ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર પ્રથમ ભાગ.	રૂ. ૪-૦-૦
૪ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.	રૂ. ૬-૦-૦
૫ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિચિત ટીકા ચાર કર્મગ્રંથ (શુદ્ધ)	રૂ. ૨-૦-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

૬ શ્રી વસુદેવહિંડિ ત્રીજો ભાગ.	૭ પાંચમો છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ.
૮ શ્રી ગુણચંદ્રસૂરિકૃત શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ભાષાંતર	

ગુજરાતી ગ્રંથો.

૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત.	રૂ. ૮-૨-૬
૨ શ્રી દેવસિંહ પ્રતિકમણુ	રૂ. ૮-૧૦-૦
૩ શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર	ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી બંને અક્ષરોવાળા (શ્રી જૈન એન્યુક્ષેશનબોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજુર કરેલ) રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦.
૪ શ્રી શત્રુંજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ.	રૂ. ૦-૨-૦
૫ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્મશાહ.	રૂ. ૦-૪-૦

શ્રી જૈન આત્મનંદ શતાબ્દિ સિરિઝ,

૧ શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ.	૦-૨-૦
૨ પ્રાકૃતવ્યાકરણ (અષ્ટમાધ્યાય સૂત્રપાઠ).	૦-૪-૦
૩ શ્રી વીતરાગ-મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ સાથે ભાષાંતર.	૦-૪-૦
૪ શ્રી વિજયનંદસૂરીધરજી (શ્રી આત્મારામજી મહારાજ) તું જીવનચરિત્ર	૦-૮-૦
૫ શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્રસન્દોહ	૦-૪-૦
૬ ચારિત્રપૂજા, પંચતીર્થપૂજા, શ્રી પંચપરમેષ્ઠી પૂજા (ગુજરાતી અક્ષરમાં)	૦-૩-૦
૭ શ્રી ત્રિષષ્ઠિશ્લાકા પુરૂષ ચરિત્ર (પ્રત તથા બુકાકારે)	રૂ. ૧-૮-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

૮ શ્રી ત્રિષષ્ઠિશ્લાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશ પર્વ) પ્રત તથા બુકાકારે	(નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં)
૯ ધાતુપારાયણ	૧૦ શ્રી વૈરાગ્યકલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત)
	પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુષિદકાવૃત્તિ.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.

